

ניתן לצילם
לזיכוי הרבים

מאמר

צניעות האשה

ע"פ פנימיות התורה
מהדורה מורחבת עם הוספות

מתוך המהדורה החדשה
של סדרת הספרים
"סוד החשמל"
שעומדת לצאת בקרוב

ירושלים תש"ע

ניתן להשיג חוברת זו ללא תשלום בכתובות המופיעות מעבר לדרך
כמו"כ ניתן להשיג חוברת פתח לסידור הרש"ש וחוברת סוד החצי - 5 ש"ח

המעוניינים לרכוש את המהדורה החדשה של סדרת הספרים
'סוד החשמל' שעומדת לצאת אי"ה בקרוב, ישאירו הודעה
בתא קולי 057-3109982.

הנרשמים מראש יקבלו בלי נדר את הספרים 4 כרכים
במהיר 80 ש"ח בלבד [אין צורך לשלם מראש].

המעוניינים לתרום או להנציח, ישאירו הודעה בתא הקולי הנ"ל.

ניתן להשיג את החוברת ללא תשלום:

בירושלים משפחת פיש רחוב גבעת שאול 30

משפחת פיש רחוב גבעת משה 12 טל: 025373351

בבני ברק משפחת פיש רחוב קוטלר 21 טל: 036188995

המעוניינים לקבל את החוברת או את העלונים שיוצאים
מזמן לזמן בדואר אלקטרוני, ישלחו הודעה לכתובת

המייל: fish@neto.net.il

©

כל הזכויות שמורות

הארות על החוברת נא לשלוח רק בכתב לפי הכתובת:

יקותיאל פיש

רחוב גבעת שאול 30 ירושלים.

פקס: 073-7254480

סדר ועימוד – "חמד" מ. מן 02-6516515

מֵאֵמֶר צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה

היא מולידה את העולם שתחתיה שנקרא פֶּרְצוּף זְעִיר אֲנָפִין וְנוֹקְבִיָּה, שְׂמֻדְדוּגִים בְּאוֹתָהּ בְּחִינָה, וְהַנּוֹקְבִיָּה מולידה את העולם שתחתיה וכו'. וכן מובא ב'שער מאמרי רשב"י להאריז"ל (ע' ט) שֶׁהָאִשָּׁה מְקַבֶּלֶת אֶת הַחַיּוֹת שֶׁל רמ"ח אֵיבְרִיָּה מֵהַבֶּעַל בְּזִמְנֵי הַזְּוּיָה וְהִיא תְלוּיָה בְּבִעֻלָּה בְּדָבָר זֶה, וְלִכְּנֵן הִיא פְּטוּרָה מֵרמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה, (ע"ש מדוע דוקא מ"ע שהזמן גרמא), וְהַחַיּוֹת שֶׁל הַשֶּׁס"ה גִּידִים יֵשׁ לָהּ מֵעֲצָמָה. וְרוֹאִים שֶׁהָאִשָּׁה אֵין לָהּ חַיּוֹת פְּנִימִית אֲמִתִּית מִשְׁלַל בְּרמ"ח אֵיבְרִיָּה, וְאֵת הַחַיּוֹת הָאֲמִתִּית הִיא מְקַבֶּלֶת מֵבִעֻלָּה בְּזִמְנֵי הַזְּוּיָה.

וְכֵן מְצִינּוּ בַּזְהָר (וישב קפא:) שְׂאִישׁ הוּא בְּבַחֲיִנַת נְשֻׁמָּה, וְהַגּוֹף שְׁלוֹ הִיא אֲשֶׁתּוֹ, וּבְזִמְנֵי הַזְּוּיָה הַגּוֹף מְקַבֵּל אֶת חַיּוֹת הַנְּשֻׁמָּה שְׁלוֹ, וְדָבָר זֶה יְדוּעַ בְּגִשְׂמִיּוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְקַבֶּלֶת שְׁלֵמוֹת נִפְשִׁית וְרוּגֵעַ פְּנִימִי בַּחֲיָיָה מַחֲיֵי הָאִישׁוֹת. וְכַפִּי שְׂמֻדְדוּגֵי בְּגַמ' (קידושין ז).

טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו.

וְכֵן מְצִינּוּ בְּגַמ' (כתובות סה:) שְׂזוּיָה נִקְרָא אֲכִילָה, וּמְצִינּוּ בְּגַמ' (נדרים כ:) שְׂזוּיָה נִקְרָא שְׂתִיָּה, וְרוֹאִים שְׂזוּיָה מַחֲיָה אֶת הָאִשָּׁה בְּבַחֲיִנַת אֲכִילָה וְשְׂתִיָּה.

מוּבָא בְּרִקְאָנְטִי עַל הַתּוֹרָה' (פרשת לך לך) שְׁלֵקִיחַת שְׂרָה ב' פְּעָמִים מִבֵּית אַבְרָהָם לְפָרְעָה וְלֵאבִימֶלֶךְ, מִרְמֻזָּת עַל חֶרְבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ ב' פְּעָמִים. וְלִכְאוּרָה צְרִיךְ בְּאוֹר הַרִי פְּרָעָה וְאַבִימֶלֶךְ לֹא עָשׂוּ מַעֲשֵׂה זְנוּת, וּמִדּוּעַ הִתְרַהַר שְׁלֵהֶם בְּשָׂרָה כָּל כֶּךָ חָמוּר. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגַמ' (יומא כט.) הַרְהוּרֵי עֵבְרָה קָשׁוּ מֵעֵבְרָה, וְצְרִיךְ לְהַבִּין מִדּוּעַ הִתְרַהַר חָמוּר יוֹתֵר מִמַּעֲשֵׂה עֵבְרָה עֲצָמוֹ.

נִרְאָה לְבָאֵר אֶת חֵמֶר הָאֲסוּר לְאִשָּׁה לְגַרְם לְאָדָם לְהַרְהֵר בָּהּ, דְּבְזִמְנֵי הַזְּוּיָה הָאִשָּׁה מְקַבֶּלֶת מֵבִעֻלָּה אֶת הַשֶּׁפַע שֶׁהַקְּב"ה מְעַבִּיר דְּרַךְ הַבֶּעַל. וְשֶׁפַע זֶה יֵשׁ בּוֹ נְתִינַת חַיִּים לְאִשָּׁה עִם כָּל הַפְּרֻטִּים הַכְּלוּלִים בְּחִיּוֹ שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קהלת ט, ט) **"רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת"**. דְּבְזִמְנֵי הַזְּוּיָה יֵשׁ נְתִינַת חַיִּים לְבִעַל וְלֵאשֶׁתּוֹ, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנּוֹ בְּמֵאֵמֶר 'סוּד הַחֲצִי' שֶׁהַבֶּעַל מְשַׁפֵּיעַ לְאִשֶׁתּוֹ חֲצִי מִשֶּׁפַע הַחַיִּים שֶׁהוּא מְקַבֵּל לְעֲצָמוֹ. וּבְזִכּוֹת הַשֶּׁפַע זֶה הוּא זֹכֶה לְחַדֵּשׁ אֶת הַשֶּׁפַע עֲבוּר, כְּפִי שֶׁהַדָּבָר נִעֲשֵׂה בְּסִפְרוֹת הַפְּרָצוּפִים הָעֲלִיוֹנִים, שֶׁפְּרָצוּף אָבָא מְשַׁפֵּיעַ לְפְרָצוּף אִמָּא חֲצִי מֵהַשֶּׁפַע שֶׁהוּא קִבֵּל מֵהָעוֹלָם שְׂמַעֲלִי, וּמַחֲצִי זֶה

השיכים למדת החסד הנרמז בלבן. וכן מצינו בזהר (תיקונים ט). **וּחְבוּרָא דְתַרְנוּיָהּ רַח"ם, דְּאִיהוּ רַמ"ח פְּקוּדֵי דְעֵשָׂה.** רואין שהרח"ם מקבל את חיות הרמ"ח.

וְכֵן נִרְאָה דְהַחֲלָשׁוֹת הַזְכָּר בְּמַעֲשֵׂה הַזְּוִיג הִיא בְּגִלְל הַחַיִּים שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ, אֵף עַל פִּי שְׂבָאֲרָנוּ בְּמֵאֵמֶר 'חֲשַׁמֶּל חֲמָה' שֶׁהַחֲלָשׁוֹת הַזְּכָר הִיא בְּגִלְל אַחֲזִיזַת הַקְּלָפוֹת בְּמַעֲשֵׂה הַזְּוִיג, הַבְּאוּר הוּא שְׂבִגְלָל אַחֲזִיזַת הַקְּלָפוֹת הַתַּחֲדָשׁוֹת הַחַיִּים אֲצֵל הַזְּכָר הִיא לֹא מִיָּד, וְזֶה גוֹרֵם אֶת הַחֲלָשָׁה. וְכֵן בְּהַעֲלָאת מִיִּין נוֹקְבִין, כֶּשֶׁם שְׂרוּאִים בְּפִרְצוּפִים הַעֲלִיוֹנִים כֶּשֶׁהֲנוֹקְבָא מַעֲלָה מִיִּין נוֹקְבִין, הִיא מַעֲלָה אֶת כָּל מַה שֵׁיֵשׁ לָהּ, וְכֵשֶׁהִיא מַקְבֵּלַת אֶת הַתַּחֲדָשׁוֹת הַחַיִּים בְּמִיִּין דְּכוּרִין הִיא מַקְבֵּלַת קוּדְם אֶת מַה שֶׁהִיא לָהּ, וּבִיחַד עִם זֶה הִיא מַקְבֵּלַת אֶת הַחַיִּים הַחֲדָשִׁים, כֵּן הַשְּׁתַלְשֵׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁהַעֲלָאת מִיִּין נוֹקְבִין גּוֹרֶמֶת אֶת הַחֲלָשׁוֹת הַנוֹקְבָא כִּי כָּל כַּחַה יוֹצֵא מִמֶּנָּה, וְהַתַּחֲדָשׁוֹת עוֹרֶכֶת זְמַן, כְּדַבְּאֲרָנוּ.

וְאִם אָדָם זָר מְהַרְהֵר בְּאִשָּׁה, הַסְטֵרָא אַחֲרָא פּוֹתַח אֶת הַשְּׁפַע שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהִרְהִירוּ בָּהּ וּמוֹרִיד אֶת זֶה דְרָךְ הַחֲמוּם בְּאָדָם הַמְהַרְהֵר, וְהוּא כְּבִיכּוֹל גּוֹבֵה לָהּ אֶת הַשְּׁפַע הָאֲמַתִּי שְׁלָהּ, וְאֵף

וְהוֹסִיף הָרַה"ג ר' צְדוּק גִּיסֵן שְׁלִיט"א שְׁקוּדָם הַנְּשׂוּאִין אֵין לְאִשָּׁה מְנוּחָה וְשִׁקְט נַפְשִׁי, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (רוֹת א, ט) "יִתֵּן ה' לָכֶם וּמִצָּאֵן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה". וְכֵן מוּבָא בְּשׁו"ע (י"ד נְדָרִים רַחַח מֵג) **"הַמְזַדְּוִיגִין עֲצָמָם יִקְרָאוּ מְשֻׁדְּכִים, כִּי תַרְגוּם "וְתִשְׁקֹט הָאֶרֶץ" וְשֻׁדְּכַת אֶרְעָא. מַעֲנִין "וּמִצָּאֵן מְנוּחָה".** וְכֵן מִצִּינוּ בְּמִדְרַשׁ (רוֹת רַבָּה ב, טו) **"וּמִצָּאֵן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה" מִכָּאֵן שְׂאִין קוֹרֵת רוּחַ לְאִשָּׁה אֵלֹא בְּבֵית בַּעֲלָהּ. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'שְׁפַת אֲמַת' (פֶּרָה תַרְנ"ו) עֵקֶר מְנוּחַת הָאִשָּׁה לְהִיּוֹת נְמֻשְׁכַת אַחֲרָא אִישָׁה.**

מִצִּינוּ בְּזֵהַר חֲדָשׁ (ש"ה ש פד). שֶׁהָאִשָּׁה קִדְם הַזְּוִיג יֵשׁ לָהּ צָבַע שְׁחוֹר, וּבְזִמְן הַזְּוִיג כֶּשֶׁמַּקְבֵּלַת אֶת צָבַע הַלְבָן מִהִנְסוּד, הַלְבָן מִתְגַּבֵּר עַל הַשְּׁחוֹר וְהִיא נִהְפֶּכֶת לְלָבָן. וְעַל זֶה כְּתוּב **"שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנֹאנָה"**, שְׁחוֹרָה קִדְם הַזְּוִיג, וְנֹאנָה לְאַחֲרֵי הַזְּוִיג. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְקִדְם הַזְּוִיג הָאִשָּׁה הִיא בְּבַחֲנֵינַת ש"ה גִּידִים שְׂבָהֶם זוֹרֵם הַדָּם הָאָדָם, לְכֵן הִיא בְּחִינַת שְׁחוֹרָה, דְּמוּבָא בְּגִמ' (נְדָה יט) שֶׁשְׁחוֹר הוּא צָבַע אָדָם שֶׁהַתְּקַלְקֵל וְנִהְיָה שְׁחוֹר. וְלְאַחֲרֵי הַזְּוִיג כֶּשֶׁמַּקְבֵּלַת אֶת הַחַיּוֹת שֶׁל רַמ"ח אֵיבְרִיָּה מִהַבְּעַל, הִיא בְּסוּד לָבָן הַמְרַמֵּז עַל חַיּוֹת הָאֲבָרִים

אוֹתוֹ דְיוֹקֵן בְּחֶדְרוֹ עַל מִטָּתוֹ בְּקִיר,
 לֹא נָחָה דַעְתּוֹ עַד שֶׁעָשׂוֹ דְיוֹקֵן שָׂרָה
 עַל לֹחַ עֵץ וְכֹאשֶׁר עָלָה לְמִטָּתוֹ
 הָעֵלָה אוֹתוֹ עִמוֹ. רוֹאִים שֶׁהִיָּה כְּאֵן
 הִרְהוֹר תְּמִידֵי שֶׁל פְּרַעַה בְּשָׂרָה, וּמִזֶּה
 הַשְּׁתַלְשֵׁל חֲרָבֵן בֵּית הַמְקַדָּשׁ, שֶׁהִרְבָּה
 שָׁפַע יָרֵד לְלַעֲמַת זֶה. (ע"ש בְּזֶהר שְׁפָרַעַה
 נֶעֱנַשׁ עוֹנֵשׁ מִיּוֹחַד בְּמַכַּת צִפְרָדַע שֶׁנִּכְנָסוּ
 הַצִּפְרָדַעִים בְּחֶדֶר מִשְׁכָּבוֹ וְעַל מִטָּתוֹ בְּגַלְל צוֹרֵת
 שָׂרָה שֶׁהִיָּתָה שָׁם).

וְאָאמוֹ"ר הוֹסִיף שֶׁחֲרָבֵן בֵּית רֵאשׁוֹן
 שֶׁנִּגְרַם מְלַקִּיחַת שָׂרָה
 לְפָרַעַה הִיָּה רַק שִׁבְעִים שָׁנָה, כִּיּוֹן שֶׁהִיָּה
 הִרְהוֹר בְּלֶבֶד, מֵה שָׂאִין כֵּן חֲרָבֵן בֵּית
 שְׁנֵי שִׁנְגָרִם מְלַקִּיחַת שָׂרָה לְאֲבִימֶלֶךְ,
 שֶׁשָּׁם הִיָּה גַם מִשְׁמוֹשׁ הַיָּד, כְּמוֹבָא
 בְּמִדְרָשׁ (יְלֻקוֹט וִירָא ז), נִמְשָׁךְ כְּבָר קְרוֹב
 לְאַלְפִים שָׁנָה.

וְדָבָר זֶה מְצוּי בְּאִשָּׁה שָׂאִין לָהּ דֵּי
 סְפוּקָה מִבְּעֵלָה שֶׁמְחַפֶּשֶׁת
 לְהִתְבַּלֵּט בַּחוּץ וְכו', וְהִיא לֹא מְבִינָה
 שֶׁהִיא גּוֹרְמַת לְעַצְמָה אֶת חֶסֶר הַסְּפוּקָה.
 דָּאִשָּׁה צְנוּעָה זֹכָה לְקַבֵּל אֶת הַשָּׁפַע
 הָאֲמִתִּי שֶׁלָּהּ שֶׁמְבִיא אוֹתָהּ לְסְפוּקָה
 מְשֻׁלָּם בְּכָל עֲנִיְוֵי הַחַיִּים, וְאִינָה נִצְרָכַת
 לְחַפֵּשׂ חֵס וְשְׁלוֹם תְּשׁוּמַת לֵב מִהַקְּלָפוֹת
 בַּחוּץ.

וְגַם בְּעַל שְׂרוּאָה שֶׁאִשְׁתּוֹ אִינָה
 מְתַנְהֶגֶת בְּצְנִיעוֹת כַּהֲלָכָה בְּלִבּוֹשָׁה

עַל פִּי שָׂאִינוֹ עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה, עֲצָם
 הִרְהוֹר כְּבָר גּוֹנֵב אֶת הַשָּׁפַע שֶׁיָּרֵד אֶצְלָה
 הַזְכָּר הַמְהַרְהֵר. וְדָבָר זֶה פּוֹגֵם בַּחַיִּים
 שֶׁל הָאִשָּׁה שָׂאִינָה מְקַבֶּלֶת מִבְּעֵלָה אֶת
 הַשָּׁפַע הָאֲמִתִּי שֶׁלָּהּ וְכו'. וְכֵן הָאָדָם
 הַמְהַרְהֵר בְּאִשָּׁה זָרָה גּוֹרֵם לְאִשְׁתּוֹ
 לְהַשְׁפִּיעַ לָהּ שָׁפַע שֶׁל אִשָּׁה אַחֲרַת שֶׁיָּרֵד
 אֶצְלוֹ. וְאִם אִינָה מְקַבֶּלֶת אֶת הַחַיִּים
 הָאֲמִתִּים שֶׁהַקְּב"ה יַעֲד עֲבוּרָה, הִיא
 תִּהְיֶה חֶסְרָה וְתִרְגִּישׁ שֶׁכְּבִיכּוֹל חֶסֶר לָהּ
 מִשְׁהוֹ.

וְכֵן פְּרַעַה וְאֲבִימֶלֶךְ אָף עַל פִּי שֶׁלֹּא
 עָשׂוֹ מַעֲשֵׂה, עֲצָם הִרְהוֹר גָּרַם
 שֶׁיָּרֵד אֶצְלָם שָׁפַע שֶׁל קְדוּשָׁה שֶׁהִיָּה שִׁיךְ
 לְשָׂרָה, וּמִזֶּה הַשְּׁתַלְשֵׁל חֲרָבֵן בֵּית
 הַמְקַדָּשׁ, שֶׁשָּׁפַע הַקְּדוּשָׁה יָרֵד לְחִיצוֹנִים
 בְּאוֹתָהּ בְּחִינָה. דְּבֵית הַמְקַדָּשׁ הוּא מְקוֹם
 הַיְחוּד שֶׁל קְב"ה וְשִׁכִּינְתִּיהָ. וְשָׂרָה
 מְסַמְּלֶת אֶת הַנְּקִבָה הַכְּלָלִית שֶׁנִּקְרָאת
 שְׁכִינָה, שֶׁשְׂרָתָה בְּבֵית הַמְקַדָּשׁ. כְּמוֹבָא
 בְּזֶהר (לך לך פא): שֶׁאַבְרָהָם אָמַר עַל שָׂרָה
"אֲחוֹתִי הִיא" לְרַמֵּז עַל הַשְּׁכִינָה
 שֶׁנִּקְרָאת אֲחוֹתִי, וְאִם הֵם גָּנְבוּ אֶת
 הַשָּׁפַע שֶׁל שָׂרָה, הֵם כְּבִיכּוֹל גָּנְבוּ אֶת
 הַשָּׁפַע שֶׁל הַשְּׁכִינָה הַכְּלָלִית שֶׁהִיָּתָה
 בְּבֵית הַמְקַדָּשׁ, וְלִכֵּן זֶה גָּרַם אֶת חֲרָבֵן
 בֵּית הַמְקַדָּשׁ. וְכֵן מְצִינוֹ בְּזֶהר (וִאֵרָא ל).

פְּרַעַה הִרְאֵשׁוֹן בְּשַׁעַה שֶׁנִּלְקַחָה
 שָׂרָה אֶצְלוֹ, רִמַּז לְאֲמָנִים וְצִירוֹ

יֵשׁ קִירוּב לז"א עִם נוֹקְבִיָּה לְפִי שֵׁשׁ
 בָּהֶם בְּחִינַת מוֹחִין. אָבֵל בְּלִלָה
 שֶׁהַמוֹחִין מְסַתְּלִים לְגַמְרֵי שְׂאֵף
 הַרְשִׁימוּ מְסַתְּלֵק, אַז הוּא זְמַן פִּירוּד
 בֵּין ז"א לְנוֹקְבִיָּה, לְפִי שֶׁהַבְּחִינָה
 שֶׁהִיָּתָה מְקַשֶּׁרֶת אוֹתָם הֵיוּ הַמוֹחִין
 הַנִּמְשָׁכִין וְנִתְּנִים מִמֶּנּוּ אֵלֶיהָ, וְעַתָּה
 בְּהַסְתְּלָקוֹתָם יֵשׁ פִּירוּד בֵּינֵיהֶם.

רוֹאִים שֶׁהַקֶּשֶׁר הָאֲמִתִּי בֵּין ז"א לְנוֹקְבִיָּה
 הוּא רַק בְּזְמַן שֶׁז"א מַעְבִּיר לְנוֹקְבִיָּה אֶת
 הַשֹּׁפֵעַ שְׁלָהּ, וְאִם אֵין לז"א מַה לְהַשְׁפִּיעַ
 יֵשׁ פִּירוּד בֵּינֵיהֶם, וּמִזֶּה נִלְמַד לְאָדָם
 הַתַּחְתּוֹן. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהֱר (תְּרוּמָה קַעֲא).
 שְׂאִין הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּחוּץ לְאָרֶץ, כִּיּוֹן
 שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיא בְּחִינַת אִשָּׁה צְנוּעָה
 שְׂאִינָה יוֹצֵאת מִמְּקוֹמָהּ. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ
 כִּיּוֹן שֶׁבְּחוּץ לְאָרֶץ שׁוֹלְטִים הַקְּלָפוֹת,
 הַשְּׂכִינָה לֹא רוֹצֵה לְצֵאת שְׁלֹא יִגְבּוּ לָהּ
 אֶת הַשֹּׁפֵעַ, וְזֶה סוּד הַצְּנִיעוּת.

מוֹבָא בְּשֵׁם הַגֵּר"א שְׁכֵמוּ שְׁמִצּוּהָ
 לְאֲנָשִׁים לְשִׁים כָּל יִגְיעַתָם
 בְּתוֹרָה, כֵּן מְצִינָה לְנָשִׁים לְשִׁים כָּל
 יִגְיעַתָן בְּצְנִיעוּת. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּכַשֵּׁם
 שֶׁהִיָּגִיעָה בְּתוֹרָה דּוֹאֶגֶת לְאָדָם שֶׁיִּקְבֵּל
 אֶת הַשֹּׁפֵעַ הָאֲמִתִּי שְׁלוֹ מִצַּד הַקִּדּוּשָׁה
 בְּכָל הָעֲנִינִים, כֵּן הַצְּנִיעוּת לְאִשָּׁה
 פּוֹעֵלֶת אֶת אוֹתָהּ פְּעֵלָה מִמֶּשׁ. וְכֵן כְּתַב
 ה'חִפְּץ חַיִּים' שְׁכָל הַשֹּׁפְעוֹת וְהַהֲצִלּוֹת
 בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּבְרוּחֵינִיּוֹת, וּבְפִרְנִסָּה הֵן

וְדְבוּרָה וְכו', שֶׁיִּקְפִּיד לְזַהֵר מֵאֵד
 בְּהַסְתְּכָלוֹת וְהַרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרֶת.
 וּבִפְרָט לְשִׁמְרֵן אֶת עֲצֻמוֹ בְּזְמַן הַזְּיוּג
 מִהַרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרֶת, כְּמוֹבָא בְּשׁו"ע
 (או"ח רמ ב), כְּדִי לְהַעֲבִיר לְאִשְׁתּוֹ אֶת
 הַשֹּׁפֵעַ הָאֲמִתִּי שִׁיתֵן לָהּ אֶת הַסְּפוּק
 הַמְּשָׁלֵם, וְלֹא תַצְטַחֵךְ לְחַפֵּשׁ חֵס וְשְׁלוֹם
 בְּמִקּוּמוֹת אַחֲרִים.

מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (בְּמִדְב"ר א, ג) **יָפָה הִיא**
הַצְּנִיעוּת. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ
 (פְּסִיקְתָא מו, א) **אֵין לָךְ חֲבֵה לְפָנֶי**
הַמְּקוֹם מִן הַצְּנִיעוּת. רוֹאִים
 שֶׁבְּצְנִיעוּת יֵשׁ יוֹפִי וְחֲבֵה. וּמִבְּאֵר
 לְדַבְּרֵינוּ דְּצְנִיעוּת מְעוֹרְרַת חֲבֵה וְיוֹפִי,
 כִּיּוֹן שְׁכָל אֶחָד מֵרְגִישׁ שֶׁהוּא מַעְבִּיר אוֹ
 מְקַבֵּל אֶת הַשֹּׁפֵעַ הָאֲמִתִּי, וְהַקֶּשֶׁר הוּא
 מְשָׁלֵם. וְכֵן **חֲבֵה** בְּגִימְטְרִיא שֵׁם י"ה
 הַמְּסַמֵּל אֶת הַשְּׂכִינָה שְׁשׁוּרָה בֵּין אִישׁ
 וְאִשְׁתּוֹ.

מְצִינּוּ בְּגַמ' (יְבֻמוֹת סג:) **אִשָּׁה יָפָה**
אֲשֶׁרִי בַעֲלָה מְסַפֵּר יָמִיו
כְּפָלִים, וְרַש"י שֵׁם נִדְחָק לְפָרֵשׁ עַל פִּי
 פֶּשֶׁט שֶׁהוּא שְׂמַח בָּהּ וְדוּמָה לוֹ כְּאֵלוֹ
 יָמִיו כְּפָלִים, וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּאִשָּׁה
 צְנוּעָה שֶׁהִיא יָפָה בְּעֵינֵי בַעֲלָהּ, הוּא
 מְקַבֵּל אֶת הַחַיִּים שְׁלָהּ כְּדִי לְהַעֲבִיר לָהּ,
 וּמִסְפֵּר יָמִיו כְּפָלִים מִמֶּשׁ.

מוֹבָא בְּשִׁעַר הַכְּנֻנּוֹת' לְהָאֲרִיז"ל (תְּפִילִין
 ח"א ע' סג) **וְהִנֵּה נוֹדַע כִּי בַיּוֹם**

קל להסיר כְּאִשֶּׁר אֵין צוֹרֵחַ מִיְחַדָּת
 אֶל הָאִשָּׁה וְהֵבֵן זֶה, רוֹאִים שְׂאֵדָם
 הַמְזֻנָּה יוֹצֵר מִצַּב שֶׁל פּוֹשֵׁט צוֹרֵחַ
 וְלוֹבֵשׁ צוֹרֵחַ אַחֲרָת, וְהֵם דְּבַרְנֵינוּ
 שְׁבִזְמַן הַזֵּוּיג הָאִשָּׁה לֹא מְקַבֶּלֶת אֶת
 הַצּוֹרֵחַ הָאֲמֵתִית שֶׁלָּהּ. וְכֵן מְצִינֵנוּ בְּזֵהר
 (ויצא קנה.) שֶׁהִרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרָת מִחֲלִיף
 נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ, וְלִכֵּן הַיֵּלֵד שְׁנוֹלֵד
 נִקְרָא בֶּן תְּמוּרָה, לְרַמֵּז שֶׁהַחֲלִיפוּ לוֹ אֶת
 הַנֶּפֶשׁ.

וְכֵן מְצִינֵנוּ בְּזֵהר (ויצא קנד:) הִרְהוּר עֵקֶר
 הוּא, וְעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה וְכוּ',
 שֶׁהִרְהוּר הוֹלֵךְ וְנִדְבֵק בְּאוֹתָהּ
 טָפָה, וְהַכֵּל חוֹזֵר אַחַר הִרְהוּר
 וּמְחַשְּׁבָהּ. וְכֵן מוּבָא בְּפֵרוּשׁ הֶרָא"שׁ
 (נדרים כ:.) הַמְחַשְּׁבָהּ בְּאִשָּׁה אַחֲרָת
 בְּשַׁעַת תְּשׁוּמֵי קְרוֹבֵינוּ הַבְּנִים לְצַד
 מִמְזֻרוֹת. וְכֵן מוּבָא בְּשִׁיטָה מְקַבְּצַת'
 (שם) כֹּל הַמְשַׁמֵּשׁ בְּכוֹס זֶה וְנוֹתֵן
 עֵינָיו בְּכוֹס אַחַר נַעֲשֶׂה שְׁמוֹשׁ
 בְּאִשָּׁה זֹו כְּמִי שְׂאִינֵנוּ עַל גּוֹפָהּ
 וְהַבְּנִים קְרוֹבִים לִידֵי מִמְזֻרוֹת. וְכֵן
 הַכְּתוּב הַמְדַבֵּר עַל הַמֵּלֶאךָ הַמְמַנֶּה עַל
 הַהֲרִיזוֹן, (איוב ג, ב) "יּוֹם אֲנִלֵּד בּוֹ וְהִלְלֵה
 אֵמֶר הִרָה גִבֹּר" ס"ת הִרְהוּר, לְרַמֵּז
 שֶׁהִרְהוּר הוּא תַּחֲלַת הָעֵבּוּר.

כְּתוּב (דברים כב, ח) "כִּי תִבְנֶה בַּיִת
 חֹדֶשׁ וְעֵשִׂית מַעֲקָה לְגַגֵּן
 וְלֹא תִשִּׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי יִפֹּל

בְּזָכוֹת הַצְּנִיעוּת. וְכֵן הַכְּתוּב הַמְדַבֵּר עַל
 אֲנָס אִשָּׁה (דברים כב, כט) "וְנָתַן הָאִישׁ
 הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי הַנֶּעַר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף
 וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה" ר"ת כּוֹחֵל"ת, דְּזֵה
 שֶׁהָאִשָּׁה כּוֹחֵלֶת וּפּוֹקֶסֶת וּמִיָּפָה אֶת
 עַצְמָהּ הִיא גּוֹרֶמֶת לְתוֹצְאָהּ שֶׁל הָאֲנָס
 וְהִיא גַם כֵּן אֲשַׁמָּה בְּזֵה. וְכֵן הַכְּתוּב
 (במדבר כד, כ) "וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית גּוֹיִם עִמְלֶק
 וְאַחֲרֵיתוֹ עַדִּי אֲבִד" ס"ת תְּמֻרוֹק"י,
 דְּבַדְּבָרִים אֱלוֹי יֵשׁ אַחֲזִיזָה לְעִמְלֶק הַמְסַמֵּל
 אֶת הַיֵּצֵר הַרַע וּמִשֵּׁם בְּאוֹת הַחַיּוֹת
 וְהֶרָאשִׁית שֶׁל עִמְלֶק.

מְצִינֵנוּ בְּגַמ' (סוטה י.) אֵמֶר רַבִּי יוֹחָנָן
 כֹּל הַמְזֻנָּה אֲשֶׁתּוֹ מְזַנֶּנֶת
 עֲלָיו, וּמְבָאֵר הַמַּהֲר"ל (ח"א שם) כֹּל
 הַמְזַנָּה אֲשֶׁתּוֹ מְזַנָּה עֲלָיו. פְּרוֹשׁ כִּי
 הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה מְתִיחֲסִים בְּחִבּוּר
 שְׁלֵהֶם וְכֹאשֶׁר הָאִישׁ מְזַנָּה וְאֵין
 חִבּוּר מִיְחַד לְאֲשֶׁתּוֹ לְגַמְרִי. בְּאִפְּן זֶה
 וּבִיְחוּס זֶה לְאֲשֶׁתּוֹ יֵשׁ חִבּוּר אֲלָיו,
 וַיֵּשׁ לָךְ לְדַעַת כִּי הָאִישׁ הוּא צוֹרֵחַ
 לְאִשָּׁה, הַצּוֹרֵחַ הִיא מִיְחַדָּת הַחֹמֶר
 עַד שְׂאֵין לוֹ הַסֵּרָה מֵאֵתּוֹ, וְכֹאשֶׁר
 אֵין חִבּוּר לְצוֹרֵחַ בְּחֹמֶר לְגַמְרִי, אֲזִי
 הַחֹמֶר פּוֹשֵׁט צוֹרֵחַ וְלוֹבֵשׁ צוֹרֵחַ
 אַחֲרָת, וְזֵה שְׂאֵמֶר כֹּאֵן כֹּאשֶׁר הָאִישׁ
 מְזַנָּה וְאֵין לוֹ חִבּוּר לְגַמְרִי אֶל
 הָאִשָּׁה שֶׁהִיא נַחֲשֶׁבֶת כְּמוֹ חֹמֶר, גַּם
 אֲשֶׁתּוֹ פְּשֻׁטָה הַצּוֹרֵחַ, מִפְּנֵי שֶׁהוּא

מְצִינּוּ בְגָמ' (שבועות יח:) **אָמַר רַבִּי**
אֶלְעָזָר כָּל הַמְקַדָּשׁ אֶת
עֲצָמוֹ בְשַׁעַת תְּשֻׁמִּישׁ הַיּוּיִן לֹא בָנִים
זְכָרִים שְׁנֵאמַר "וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם
קְדוֹשִׁים", וְסָמֵךְ לִיה "אִשָּׁה כִּי
תִּזְרִיעַ". רוֹאִים שֶׁבְזָכוֹת הַצְּנִיעוּת זֹכִים
 שֶׁהָאִשָּׁה תֵּבֵא לְשִׁלְמוֹתָהּ וְתִזְרִיעַ תַּחֲלָה,
 וְזֹכִים לְבָנִים זְכָרִים. וְכֵן מְצִינּוּ בְגָמ'
 (ב"ק לב.) מְדוּעַ הַכְּתוּב אֹמֵר **"וְנִכְרְתוּ**
הַנֶּפֶשׁוֹת הַעֲשׂוֹת", הֲרִי הָאִשָּׁה לֹא
 עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה בְזוּיָהּ, וּמִבְּאֵרֶת הַגָּמ'
 שֶׁהֵנָּה שְׁלָה נֶחֱשַׁבֶת מַעֲשֶׂה. וּמִבְּאֵר
 לְדַבְרֵינוּ דִּהְזָרְעַת הָאִשָּׁה בָּאָה עִם
 הַהֵנָּה וְהַשְּׁלֵמוֹת, וְהִזְרָעָה הִיא מַעֲשֶׂה.
וְכֵן יֵשׁ רִמְזוֹ בְּפֶתוּב (בראשית יח, ט)
"וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה
אֵשֶׁתְךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל: וַיֹּאמֶר
שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כֵּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה בֵן
לְשָׂרָה אֵשֶׁתְךָ" בְּזָכוֹת זֶה שֶׁהִיא צְנוּעָה
 בְּאֵהָל, כְּמוֹבֵא בְּרִש"י שָׁם, תִּזְכּוּ לְבֵן.
וְכֵן מְצִינּוּ בַּמְדָּרֶשׁ (ב"ר ס, טו) שְׁתֵּים הֵם
שְׁנֵתֶכֶסוּ בְּצַעֲיָהּ וַיִּלְדוּ תְּאוּמִּים
רַבָּקָה וְתָמָר, וּמִבְּאֵר ה'חֲתָם סוֹפֵר'
 (תורת משה בראשית כד, סד) **שְׁתֵּים נִתְּכַסּוּ**
בְּצַעֲיָהּ וַיִּלְדוּ תְּאוּמִּים רַבָּקָה וְתָמָר,
וְתִהְיֶה הַפְּנוּהַ לַהוֹרֹת כִּי לְפִי רַב
צְנִיעוּת הָאִשָּׁה כֵּן תִּפְקַד בְּבָנִים,
כְּעִנְיָן "אֵשֶׁתְךָ כִּגְפָן פּוֹרְיָה בִּירְכֵתִי
בֵּיתְךָ", וְזֶה יוֹרָה בְּזֶה כִּי שְׁנַיִם

הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ". מוֹבֵא בְּסִפְרִים שֶׁמֶעַק"ה
 ר"ת הִרְהוּרִי עֲבָרָה קָשִׁים מַעֲבָרָה.
 נִרְאֶה לְבֵאֵר עַל פִּי דְבַרְיֵנוּ **"כִּי תִבְנֶה**
בֵּית חֲדָשׁ" מְרַמֵּז עַל נִשְׁוֹאִין, "וְעִשִּׂיתְ
מַעֲקָה לְגִגַּן" שְׁצָרִיךְ לְשָׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ
מִהִרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרַת, "וְלֹא תִשִּׂים
דָּמִים בְּבֵיתְךָ" וְלֹא יִשְׁפִיעַ לְאִשְׁתּוֹ
שֶׁהִיא בֵּיתוֹ, שְׁנֵי מִיָּנִי דָּמִים אֶחָד שְׁלָה
וְאֶחָד שֶׁל אִשָּׁה אַחֲרַת חֵס וְשְׁלוֹם, "כִּי
יֵפֵל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ".

מְצִינּוּ בְגָמ' (יומא מז.) תָּנוּ רַבָּנֵן
שֶׁבַעַה בָּנִים הָיוּ לָהּ
לְקַמְחִית וְכֻלָּן שָׁמְשׁוּ בְּכֹהֵנָה גְדוֹלָה,
אָמְרוּ לָהּ חֲכָמִים מֶה עֲשִׂיתְ שְׁזִכִּית
לְכֶךָ אָמְרָה לָהֶם מִיָּמִי לֹא רָאוּ
קוֹרוֹת בֵּיתִי קַלְעֵי שְׁעָרֵי. וְכֵן מוֹבֵא
שָׁם אָמְרוּ עֲלָיו עַל רַבִּי יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן
קַמְחִית שֶׁהָיָה חוֹפֵן אַרְבַּעַת קַבִּין
בְּמִלּוֹא חֶפְנָיו וְאֹמֵר כָּל הַנְּשִׂים
זָרְדוּ וְזָרְדָה אֵימָא עֲלָה לְגַג. וּמִבְּאֵר
רִש"י בְּשִׁכְבַת זָרַע קָאמַר, שְׂאִין
יִצִּירַת הוֹלָד מִכָּל הַטָּפָה אֲלֵא מִן
הַבְּרוּר שְׁפָה, זָרְדָה לְשׁוֹן חַבִּילִי
זָרְדִים, כְּלוֹמַר בְּרוּר טָפָה שְׁקֵלְטָה
אִמִּי הַזָּרְדָה גָּבַר וְעֲלָה לְגַג. וְרוֹאִים
שֶׁבְזָכוֹת הַצְּנִיעוּת הִיא זְכָתָה לְקַלֵּט אֶת
שִׁכְבַת הַזָּרַע הַמִּבְּחָרַת בֵּיתָהּ, וְלִכּוֹן
בְּנֵיהָ הָיוּ בְּרִיאִים וּמִבְּחָרִים בְּגוּפָם
וּבְנִשְׁמָתָם.

וּלְפִי דְבָרֵינוּ מִבְּאֵר מִדּוּעַ זְוֹג נִקְרָא
בְּשֵׁם יְדִיעָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בראשית
ד, א) "וְהָאָדָם יָדַע אֶת חוּהָ אִשְׁתּוֹ",
דִּהְעֵבֶרֶת שִׁפְעַת הַחַיִּים מִהַבְּעַל לְאִשָּׁה
נֹתַנְתָּ לְבַעַל יְדִיעָה וְהִפְרָה בְּמַהוּת
אִשְׁתּוֹ, דְּמִי שֶׁמַּעְבִּיר לְשֵׁנִי אֶת חַיֵּי
בְּנֻדָּאֵי מִפִּיר אוֹתוֹ הֵיטֵב. וְלִכֵּן הַטְּפָה
נִמְשַׁכֶּת מִהַדְּעָת, דְּקִבְּלַת שִׁפְעַת הָאִשָּׁה
הִיא בְּדַעַת שֶׁל הַבְּעַל, שֶׁשֵּׁם הוּא מְקַבֵּל
יְדִיעָה וְהִפְרָה בְּמַהוּתָהּ, וּבִידִיעָה זֶה טֶמּוֹן
הַשִּׁפְעַת שֶׁהוּא מַעְבִּיר לָהּ.

וְכֵן מוּבָא ב'מִבּוֹא שְׁעָרִים' לְהָאָרִיז"ל
(שכ"א) הַדְּעָת [שֶׁל הַזְּכָר] כּוֹלֵל ב'
פְּנִים חֲסָדִים וְגִבּוּרֹת, פְּנֵי דוֹכְרָא
וּפְנֵי נוֹקְבָא. וְכִפִּי שֶׁנִּבְּאֵר לְקַמֵּן שֶׁשִּׁפְעַת
הָאִשָּׁה הוּא בְּסוּד הַגִּבּוּרֹת. וְלִכֵּן
הַהֲרַהוּר חֲמוּר מְאֹד, דִּהְרַהוּר מוֹלִיד
בְּדַעַת הַמְהַרְהֵר אֶת שִׁפְעַת הָאִשָּׁה שֶׁהוּא
מִהַרְהֵר בָּהּ, וְהַחֲלֵק הַעֲקָרִי שֶׁל הַזְּוֹג
כְּכֹר נַעֲשֶׂה. וְכֵן מוּבָא בְּרַבְּנֵנוּ בְּחַיֵּי
(בראשית ד, א) שֶׁחֲטָא עַץ הַדְּעָת הָיָה זְוֹג
שֶׁל אָדָם וְחוּהָ, כִּיּוֹן שֶׁזְּוֹג הוּא בְּחִינַת
דַּעַת. וּמִבְּאֵר לְדְבָרֵינוּ דְּבִכַח הָאֲכִילָה
מִעַץ הַדְּעָת הַסְּטְרָא אַחֲרָא פִּתַח לְאָדָם
הַרְאִשׁוֹן אֶת הַשִּׁפְעַת שֶׁל חוּהָ בְּדַעַת שְׁלוֹ,
וְהָיָה זְוֹג פְּגוּם קוֹדֵם שֶׁבַת. וְכֵן הוֹרָה"ר
ס"ת הַכְּתוּב (ישעי' ל, כו) "וְהָיָה אוֹר
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה", לְרַמֵּז שֶׁהַרְהוּר שֶׁל
הַבְּעַל מִמְּשִׁיךְ אֶת הָאוֹר לְלִבָּנָה

נִתְכַּסּוּ בְּצַעֲיָף שֶׁהוּא כְּסוּי וְעֵטוּף
יָתֵר, וְנִפְקְדוּ לְלַדַּת שְׁנַיִם שְׁנַיִם,
וְאַחַר שֶׁהָיָה בְּשִׁתִּים, לֹא מְקַרְה
הוּא, כִּי אִם בְּעֶצֶם מִן הַשָּׁמַיִם עַל
צְנִיעוּתוֹ בְּיוֹתֵר. וְכֵן מְצִינוּ בְּמִדְרָשׁ
(במדב"ר ח, ט) בְּזִמְנָן שֶׁהִיא נֹהֲגַת
בְּעֶצְמָה דַּת יְהוּדִית שֶׁהִיא צְנוּעָה
זוֹכָה שְׂיוּצָאִין מִמֶּנָּה בְּנִים בְּעַלְי
מְקַרָא בְּעַלְי מִשְׁנָה בְּעַלְי מַעֲשִׂים
טוֹבִים. וְכֵן מְצִינוּ בְּגִמ' (עירוֹבִין כ"א): "וְעַל
פְּתַחֲנוּ כָּל מְגֻדִים" אֱלוֹ בְּנוֹת
יִשְׂרָאֵל שֶׁמְגִידוֹת פְּתַחֲהוֹן לְבַעֲלֵיהֶם.
לְשֵׁנָא אַחֲרֵינוּ, שְׂאוּגְדוֹת פְּתַחֲהוֹן
לְבַעֲלֵיהוֹן. רוֹאִים שֶׁבְּזִכּוֹת הַצְּנִיעוּת
זוֹכִים לְפָרוֹת חֲשׁוּבִים [מְגֻדִים],
הַמְרַמְזִים עַל בְּנִים מִבְּחָרִים.

מְצִינוּ בְּגִמ' (סנהדרין מה.) אֵמֶר רַבָּה
גְּמִירֵי אֵין יֵצֵר הַרְעָ שׁוֹלֵט
אֱלָא בְּמִי שֶׁעֵינֵיו רוֹאוֹת. הֵיִינוּ
שֶׁהַסְּתַכְּלוֹת בְּאִשָּׁה גּוֹרְמַת שֶׁהָאָדָם
יְהַרְהֵר בְּאוֹתָהּ אִשָּׁה, וְאֵינָה גּוֹרְמַת
הַרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרֵת, לִכֵּן מִתִּיר רַבִּי
יְהוּדָה לְסַקֵּל אִשָּׁה בְּלֵי בְּגָדִים, כִּי אִשָּׁה
זוֹ נִסְקַלַת וְלֹא יֵבֵאוּ לְהַרְהֵר בָּהּ, וְאֵין
חֲשֵׁשׁ לְהַרְהוּר בְּאִשָּׁה אַחֲרֵת. וּמִבְּאֵר
לְדְבָרֵינוּ דִּהְרַהוּר בְּאִשָּׁה גּוֹרֵם שֶׁהַשִּׁפְעַת
שֶׁל אוֹתָהּ אִשָּׁה יוֹרֵד אֲצִלוֹ, וְאֵינוּ שִׁיךְ
לְאִשָּׁה אַחֲרֵת.

הלובשת בגד שאינו צנוע, היא בוגדת
בבעלה, כשנותנת לאחרים לגנוב לה את
השפע.

וְכֵן מובא באריז"ל שם שמונשה הוא
בסוד גיד הנשה, והיה בחציו
אותו פגם של ראובן וגד, מצד אמו
שהיתה בת שכם בן חמור, לכן חצי
שבט מנשה לא נכנסו לארץ ישראל כמו
שבט גד. וצריך להבין מדוע גיד הנשה
מרמז על הפגם שהיה במנשה, נראה
לבאר דמובא ב'שער הפסוקים'
להאריז"ל (מטות ע' קצג) שגיד הנשה הוא
בחינת יסוד. אלא ששם יש לנחש
אחיזה חזקה. וכן רואים שגיד הנשה
הוא סיום של חוט השדרה, כמו
שהיסוד הוא סיום של חוט השדרה,
דגיד הנשה הוא בחינת יסוד. וכן מובא
בספר 'שפת אמת' (יוה"כ תרנ"ב) שגיד
הנשה הוא המקביל של גיד המילה. ומי
שפוגם בדעת מתקשר עם גיד הנשה
שהוא היסוד שיש לנחש אחיזה בו. וכן
בגידה מרמזת בכתוב (בראשית לב, לג)
"כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה".
דכל מי שבוגד מתקשר עם גיד הנשה.
רואים מהפסוקים שאשה צנועה היא
בחינת מציאה, כמו שכתוב
(משלי יח, כב) "מצא אשה מצא טוב",
וכן (שם לא, י) "אשת חיל מי ימצא".
וכן מצינו בגמ' (נדה לא:): שאלו תלמידיו

המסמלת את אשתו, שהאור שלה יהיה
כמו שלו, היינו כמו החמה. וכן הכתוב
(שמות כ, יד) "לא תחמד אשת רעך" ר"ת
ת"א"ר, דהתבוננות בתאר האשה היא
כבר "לא תחמד".

וְכֵן מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל
(מטות רסב) שראובן וגד לא נכנסו
לארץ ישראל כי היה בהם פגם בדעת,
אצל ראובן יעקב בא על לאה וחשב
שהיא רחל, וכן אצל גד יעקב בא על
זלפה וחשב שהיא לאה, ונולד גד עם
פגם בדעת, לכן קראה שמו "**בגד**" בלי
אות א', לרמז שחסרה לו דעת שהיא
בסוד אות א'. וב'שער הפסוקים'
להאריז"ל (מטות קצג) מוסיף ש**בגד** הוא
מלשון **בגידה**, דאם יש פגם בדעת זה
נחשב שהבעל בוגד באשתו. ומבאר
לדברינו דבעל שאינו מעביר לאשתו את
השפע האמתי שלה הרי זו בגידה. וכן
הכתוב המדבר על מרים שטענה על
משה שפרש מאשתו (במדבר יב, ב)
"ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא
גם בנו דבר", ר"ת **בגידה** בג' אפנים,
דמי שפורש מאשתו הרי הוא בוגד בה
בזה שאינו מעביר לה את השפע הנצרך
לה, ומי שמהרהר באשה אחרת הוא
אותו דבר, לכן הוא גם בוגד.

וְכֵן מצינו בגמ' (סנהדרין לז.) ש**בגד** מרמז
על **בגידה**, ומבאר לדברינו, שאשה

עֲלָמָה הַמְסַמְלֶת אִשָּׁה צְנוּעָה שְׁעֵלוּמָה מְאִישׁ אַחֵר, כְּמוֹבֵא בְּרוֹקַח' (פ' חיי שרה) עַל הַפְּתוּב (בראשית כד, מג) "וְהָיָה הָעֲלָמָה הַיִּצְאָת לְשֵׂאב". וְכֵן רוֹאִים שְׁעֵלְמָה נֶאֱמָרָה בַּתּוֹרָה רַק עַל רִבְקָה וּמְרִים, וְאִשָּׁה צְנוּעָה הַבֵּעַל זוֹכֶה לְמִצָּא אֶת חַיִּיהָ הָאֲמֵתִיִּים, וְזוֹכִים לְמִצִּיאַת חוֹן, וְהִיא מְצִיאָה אֲמֵתִית. וְכֵן מוֹבֵא בְּמִבּוֹא שְׁעָרִים' לְהֶאֱרִיז' ל (ש) עֲלָמָה הִיא נֶעְרָה שְׁכָל שְׁעָה הִיא נֶעֱשִׂית בְּסוּד בְּתוּלָה שְׂרַחְמָה צָר [וְחֻבִּיבָה עַל בְּעָלָה].

כְּתוּב (אסתר ב, יז) "וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל הַנְּשִׂאִים וַתֵּשֶׂא חוֹן וַחֲסֵד לְפָנָיו מִכָּל הַבְּתוּלוֹת". וְצָרִיךְ לְהַבִּין מֵהִי נְשִׂיאַת הַחֲסֵד. וְכֵן מוֹבֵא בְּסִפְר' קְצִינֹר שֶׁלְחֹן עֶרְוֹן' (קמט, ט) מְצִינָה לְשִׂמְחָה חֲתָן וְכֹלָה וְלִרְקֹד לְפָנֶיהָ וְלוֹמֵר שֶׁהִיא נֶאֱהָבָה וְחֲסוּדָה מִלְּשׁוֹן "וַתֵּשֶׂא חוֹן וַחֲסֵד לְפָנָיו". רוֹאִים שֶׁנֶּשֶׂא עֲנִיָּן שֶׁל נְשִׂיאַת הַחֲסֵד. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ כִּינּוֹן שֶׁהוּא מוֹצֵא אֶת הַשְּׂפַע הָאֲמֵתִי שֶׁל הַרמ"ח אַבְרָם שְׁלָה, שֶׁהֵם הַחֲסֵדִים שְׁלָה, זֶה נִקְרָא שֶׁהִיא נוֹשֵׂאת חֲסֵד לְפָנָיו, הֵינּוּ שֶׁהוּא מוֹצֵא חֲסֵד חֲדָשׁ כְּשֶׁהִיא מְגִיעָה אֵלָיו. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגַמ' (מגילה טו:) שֶׁהִיא לְאֶסְתֵּר חוּט שֶׁל חֲסֵד. וּבְאֶרְנוּ בְּמֵאֵמֶר 'חֲשֵׁמֶל דָּם' שְׁחוּט הָאִשָּׁה הוּא הַמְּשַׁךְ חוּט הַבֵּעַל, וְהַבֵּעַל

אֶת רַבִּי דוֹסְתַי בְּרַבִּי יֵנְאִי מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְחִזֵּר עַל אִשָּׁה וְאִין אִשָּׁה מְחִזְרָת עַל אִישׁ. מְשַׁל לְאָדָם שְׂאָבֵד לוֹ אֲבָדָה מִי מְחִזֵּר עַל מִי בְּעַל אֲבָדָה מְחִזֵּר עַל אֲבָדָתוֹ, רוֹאִים שֶׁאִשָּׁה הִיא בְּחִינַת מְצִיאָה לְבֵעָלָה, לְכֵן הוּא צָרִיךְ לְחַזֵּר אַחֲרֶיהָ. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְאִשָּׁה תְלוּיָה בְּחַיִּיהָ מִמָּה שֶׁמְקַבֵּלֶת מִבְּעָלָה, לְכֵן הִיא בְּחִינַת מְצִיאָה, שְׁכָל פַּעַם הַבֵּעַל מוֹצֵא אֶת הַחַיִּים שְׁלָה, כְּמוֹ אָדָם שֶׁמְחַפֵּשׁ דְּבַר שְׂאָבֵד לוֹ וּמוֹצֵא אוֹתוֹ מְחֻדָּשׁ. וְזֶה הַסוּד שֶׁל הַשְּׂמֻחָה וְהַהֲתַחַדְשׁוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין, דְּבִמְצִיאַת מְצִיאָה אֶפְלוּ שֶׁהַדְּבַר שֶׁיֵּךְ לוֹ מִקְדָּמַת דְּנָא וְאִין מְקוֹם לְשִׂמְחָה בּוֹ, כִּינּוֹן שְׂאָבֵד לוֹ וּמוֹצֵאוֹ יֵשׁ בְּכֵן שְׂמֻחָה מְחֻדָּשׁ. וְכֵן בְּנְשׂוֹאִין אֶפְלוּ שֶׁהָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִהַבֵּעַל וְשִׂיכְתָּ לּוֹ, יֵשׁ לוֹ בָּהּ שְׂמֻחָה כָּל פַּעַם מְחֻדָּשׁ כִּינּוֹן שֶׁהוּא מוֹצֵא אֶת הַחַיִּים שְׁלָה. וְלְכֵן הַגַּמ' מְסַמֵּיכָה זֹאת לְמִימְרָא שֶׁל הַהֲתַחַדְשׁוֹת בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין, אֲמָרָה תּוֹרָה תְּהֵא טְמָאָה שְׁבָעָה יָמִים כְּדִי שְׂתֵּהָא חֻבִּיבָה עַל בְּעָלָה כְּשֶׁעֲתַת כְּנִיסָתָה לְחַפָּה. וְזֶה הַסוּד שְׁכָל זְווג נֶעֱשֶׂה דֶרֶךְ מְצִיאַת חוֹן, וְלְכֵן אוֹמְרֵת הַגַּמ' שֶׁאִישׁ מְחִזֵּר אַחֵר אֲבָדָתוֹ וְלֹא אִשָּׁה, דְאִשָּׁה הַמְּחִזְרָת אֵינְנָה צְנוּעָה, וּמֵתִי הִיא אֲבָדָה וּמְצִיאָה דְּוִקָא אִם הִאִישׁ מְחִזֵּר. וְכֵן מְצִיאָה בְּגִימְטְרִיא

מֵאֵמֶר צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה

בְּשִׂדָּה. וְכֵן מוֹבָא בְּרִבְנוּ בְּחַיִּי (בראשית ל, יד) שֶׁהַדּוֹדָאִים הֵם בְּצוּרַת אָדָם, דֵּיִשׁ לְהֵם צוּרַת רֵאשׁ וְיָדִים, נִרְאָה דֵּיִשׁ כְּאֵן רָמַז שְׁדוּדָאִים הַבָּאִים בְּדֶרֶךְ מְצִיאָה עוֹזְרִים לְמַצָּא אֶת שְׁפַע הָאִשָּׁה, וְלִזְכוּת בְּבָנִים.

מְצִינוּ בְּגַמ' (ברכות ח.) **"על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת**

מְצִאוֹ", אָמַר רַבִּי חֲנִינָא **"לעת מצא"** זוֹ אִשָּׁה, שְׁנֵאמַר, **"מְצִיא אִשָּׁה מְצִיא טוֹב"**, בְּמַעֲרַבָּא פִי נָסִיב אִינִישׁ אֶתְתָּא, אִמְרִי לִיהּ הֲכִי, **"מְצִיא אוֹ מוֹצִיא"**, מְצִיא, דְּכִתִּיב, **"מְצִיא אִשָּׁה מְצִיא טוֹב"**, מוֹצִיא דְּכִתִּיב **"וּמוֹצִיא אֲנִי מֵרַמְמוֹת אֶת הָאִשָּׁה וְגוֹ'**, וְחוּטָא יִלְכַד בָּהּ", וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּבְמַעֲרַבָּא הֵיּוּ שׁוֹאֲלִים אֶת הַחֲתָן לְאַחַר נְשׁוּאָיוּ בְּזִמְן שְׁשִׁיךְ אֲצִלוּ עֲנִין הַמְצִיאָה, אִם זָכָה בְּאִשָּׁה צְנוּעָה וְהוּא בְּבַחֲנִינַת **"מְצִיא טוֹב"**, הֵיּינוּ הַשְׁפַּע הָאֲמִתִּי שֶׁל אִשְׁתּוֹ, אוֹ שְׁאִשְׁתּוֹ חָס וְשָׁלוֹם אִינְהָ צְנוּעָה וְהוּא **"מוֹצִיא מֵרַמְמוֹת"** הֵיּינוּ שֶׁהוּא מוֹצִיא אֶת הַשְּׁטָן שֶׁהוּא מְלַאֵךְ הַמְנוֹת. וְכֵן מְצִינוּ בְּמִדְרָשׁ (תנחומא וישב ו) שֶׁהַכְּתוּב **"וּמוֹצִיא אֲנִי מֵרַמְמוֹת אֶת הָאִשָּׁה"** נֵאמַר עַל אִשְׁתּוֹ פּוֹטִיפֵר כְּשֶׁנִּסְתָּה לְהַחֲטִיא אֶת יוֹסֵף.

מוֹבָא בְּסִפְרֵי 'אֶגְרַת הַטִּיּוֹל' מֵאֲחִיו שֶׁל הַמְהַר"ל (חלק הרמז אות י) **"מְצִיא**

מְשַׁפֵּיעַ לָהּ אֶת שְׁפַע הַחוּט שְׁלָהּ. וְנִרְאָה דְּלִכְּנָן בְּתַחֲלָה כְּתוּב (שם טו) **"וְתִהְיֶה אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חַן בְּעֵינֵי כָּל רְאִיָּה"**. וְלֹא מְזַכֵּר חֶסֶד, דְּחֶסֶד מְסַמֵּל אֶת כָּל הַשְׁפַּע שְׁלָהּ, וְכִיּוֹן שֶׁהִיא הִיְתָה צְנוּעָה הַשְׁפַּע שְׁלָהּ בְּשִׁלְמוֹתוֹ לֹא נִפְתַּח לְכָל רוֹאִיָּה, רַק לְאַחֲשׁוּרוֹשׁ שֶׁה' רָצָה שֶׁתִּנְשָׂא לוֹ.

מְצִינוּ בְּמִדְרָשׁ (שיהש"ר ד, ל) **מֵהִיכָן הֵיּוּ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל מֵתַקְשָׁטוֹת וּמִשְׁמַחוֹת לְבַעֲלֵיהֶן כָּל אַרְבָּעִים שָׁנָה שֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר, ר' אָבֵהוּ אָמַר מִן הַמֶּן, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב **"מֵרַמְמוֹת וְאֶהְלוֹת קְצִיעוֹת כָּל בְּגִדְתֵיךְ מִן הַיְכָלִי שֶׁן מִנִּי שְׁמַחוֹךְ"**, מִמָּה שְׁנִתְּנוֹן תַּחַת הַשֶּׁן מִמֶּנּוּ הֵיּוּ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַצְּנוּעוֹת וְהַכְּשֻׁרוֹת מֵתַקְשָׁטוֹת וּמִשְׁמַחוֹת לְבַעֲלֵיהֶן. עַל פִּי פֶּשֶׁט בְּמִן הִיָּה רֵיחַ טוֹב וְקִשְׁרֵי בֵּין הַבַּעַל לְאִשְׁתּוֹ. וְנִרְאָה לְהוֹסִיף עַל פִּי דְּבַרֵינוּ כִּיּוֹן שֶׁהַמֶּן יָרַד לְכָל מִשְׁפָּחָה בְּנִפְרָד, וְהוּא הִיָּה הַשְׁפַּע הָאֲמִתִּי שֶׁהִיָּה רַק שְׁלָהֶם מֵאֵת ה', בְּאֶכִּילְתוֹ הַתְּעוּרָר אֲצֵל הַבַּעַל לְמַצָּא אֶת הַשְׁפַּע הָאֲמִתִּי שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהִיָּה טְמוּן בְּתוֹךְ הַמֶּן, וְלִכְּנָן הוּא הִיָּה הַמְקַשֵּׁר בֵּינֵיהֶם.**

וְכֵן הַדּוּדָאִים שְׁמַרְבִּים אֶהְבָּה בְּעוֹלָם בָּאִים לְאָדָם בְּדֶרֶךְ מְצִיאָה כְּמוֹ שְׁכֵתוּב (בראשית ל, יד) **"וַיִּמְצָא דוּדָאִים**

הָאִשָּׁה בְּזָכוֹת הַנְּשׂוּאִין, וּמְנוּחָה זוֹ בָּאָה
בְּזָכוֹת שֶׁהַבַּעַל מוֹצֵא אֶת הַשְּׁפַע שְׁלֶה
לְהַעבִיר לָהּ.

שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַגֵּר"ז שְׁשׂוֹאֵל מִדּוֹעַ
אוֹמְרִים חֲד"ל שֵׁשׁ שְׁבַעַת יְמֵי
בְּרֵאשִׁית, הָרִי בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי ה' נָח וְמָה
זֶה שֵׁיךְ לְבְרִיאוֹת הָעוֹלָם. וּמִבְּאֵר
שְׁמֻנוּחָה הִיא בְּרִיאוֹהַ בְּפָנֵי עֲצָמָה, וְהִיא
נִבְרָאָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרִינוּ
דְּכָשֵׁם שֵׁשׁ מְנוּחָה בְּיַחְדָּו אִישׁ וְאִשָּׁה,
יֵשׁ מְנוּחָה כְּלָלִית בְּעוֹלָמוֹת בְּשַׁבָּת,
כְּשַׁעוּמִדִּים בְּמִצַּב שֶׁל יַחְדָּו, וּמְנוּחָה זוֹ
הִיא בְּרִיאוֹהַ בְּפָנֵי עֲצָמָה שֶׁהִיא סוּד
הַיַּחְדָּו.

וְאָף עַל פִּי שְׁגָם עַל זְנוּת מְצִינוּ
בְּפִסּוּקִים לְשׁוֹן מְצִיאוֹהַ כְּמוֹ
שְׁכַתוֹב (דְּבָרִים כב, כג) **"כִּי יְהִיָּה נִעְרָה
בְּתוֹלָה מֵאַרְשָׁה לְאִישׁ וּמִצָּאָה אִישׁ
בְּעִיר וְשָׁכַב עִמָּה"**, (שֵׁם כב, כה) **"וְאָם
בְּשָׂדֵה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת הַנִּעְרָה"**, (שֵׁם
כב, כז) **"כִּי בְשָׂדֵה מִצָּאָה"**, (שֵׁם כב, כח)
"כִּי יִמְצָא אִישׁ נִעְרָה", הַסֵּטְרָא אַחְרָא
פּוֹתַח לְמַזְנָה לְמִצָּא מִשְׁהוּ מֵהַחַיִּים
הָאֲמִתִּיִּים שֶׁל אוֹתָהּ הָאִשָּׁה כְּדִי לְעוֹרֵר
אֶת הַזְנוּת, לְכֵן זֶה נֶאֱמַר בְּלְשׁוֹן מְצִיאוֹהַ,
אָף עַל פִּי שְׁבֻדָּאֵי אֵין שֵׁם מְצִיאוֹהַ
מִשְׁלֵמַת.

נִרְאָה דִּיעֻקֵּב סָכָם עִם רַחַל שֶׁהִיא תַתָּן
סִימָנִים בְּזִמְנֵי הַזְנוּג, לְרַמֵּז לָהּ

אִשָּׁה מְצָא טוֹב" אִשָּׁה גִּמְטְרִיא
שְׁלֶה ש"ו, ה' פְּחוֹת מִמִּנִּין אִי"ש, כִּי
בְּזִמְנֵי שֶׁהָאִשָּׁה מְשַׁעֲבֶדֶת עֲצָמָה
לְבַעֲלָהּ בְּה' מְלֹאכוֹת אִזּוּ מְצָא טוֹב,
"וּמוֹצָא אֲנִי מֵר מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה",
הָאִשָּׁה גִּמְטְרִיא שְׁלֶה ש"א כְּמִנִּין
אִי"ש, רוֹצָה לֹמַר שֶׁהָאִשָּׁה רוֹצָה
לְהַשׁוֹת עֲצָמָה כְּבַעֲלָהּ וְאִינָהּ
נִכְנַעַת אֵלָיו, זֶה "מֵר מִמּוֹת". וּמִבְּאֵר
לְדַבְּרִינוּ שֵׁשׁ שְׁתֵּי בַחֲיוֹנוֹת בְּנָשִׁים, יֵשׁ
אִשָּׁה שְׁנִמְצָאֵת תַּחַת בַּעֲלָהּ, וּמְשַׁעֲבֶדֶת
אֶת עֲצָמָה אֵלָיו, וְזֹאת מִשׁוּם שְׁיֹדְעַת
בְּעֲצָמָה שְׁאִין לָהּ מִעֲצָמָה כְּלוּם וְהוּא
מִשְׁפִּיעַ לָהּ אֶת הַחַיִּים שְׁלֶה, עַל זֶה
נֶאֱמַר **"מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב"**, שְׁבַעֲלָה
מוֹצָא אֶת הַשְּׁפַע שְׁלֶה, וְיֵשׁ לָהֶם חַיִּים
מֵאַשְׁרִים. אֲבָל יֵשׁ אִשָּׁה שְׁמֻנוּסָה
לְהַשְׁתּוֹת לְבַעֲלָהּ, וְזֹאת מִשׁוּם שְׁאִינָהּ
צְנוּעָה, וְהִיא לֹא מְרַגִּישָׁה שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת
מִמֶּנּוּ אֶת הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים שְׁלֶה, הִיא
הָאִשָּׁה שְׁכַתוֹב עָלֶיהָ **"וּמוֹצָא אֲנִי מֵר
מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה"**. וְכֵן **"הָאִשָּׁה"**
בְּגִימְטְרִיא קְרִי, דְּזוּוּג עִם אִשָּׁה שְׁאֲחָרִים
לוֹקָחִים אֶת הַשְּׁפַע שְׁלֶה הוּא בְּבַחֲיוֹנָת
קְרִי, **"מֵר מִמּוֹת"**.

כְּתוֹב (רוֹת א, ט) **"וּמִצָּאֵן מְנוּחָה אִשָּׁה
בֵּית אִישָׁה"**. וְגַם כָּאֵן רוֹאִים
לְשׁוֹן מְצִיאוֹהַ, וּמִבְּאֵר לְדַבְּרִינוּ דְּבִאֲרָנוּ
לְעִיל שֶׁהַכְּתוֹב הַזֶּה מְרַמֵּז עַל מְנוּחָת

המשפחה כפי שהבאנו מהגמ' תהא
טמאה שבעה ימים כדי שתהא
חביבה על בעלה כשעת פניסתה
לחפה. ולכן בזכות הצניעות זוכים
 לבנים מבחרים כפי שהבאנו על
 קמחית, דהאשה מולידה אותם
 מהחיים האמתיים שלה שהיא קבלה
 מבעלה, ולא מערבוב של אחרים חס
 ושלום. וכן מצינו בגמ' (שבועות יח):
אמר רבי חיא בר אבא, אמר רבי
יוחנן, כל הפורש מאשתו סמוך
לוסתה, הויין לו בנים זכרים.

מצינו בגמ' (ב"ב קכג.) על מסירת
 הסמנים מרחל ללאה שמעשה
 זה נקרא **צניעות שהיתה בה ברחל,**
 וצריך להבין מדוע הגמ' קוראת
 למעשה זה שלכאורה הוא היפך
 הצניעות בשם צניעות, הנה יותר
 מתאים לומר על זה חסד ונתננות,
 ומה זה שיך לצניעות. נראה דיש פאן
 יסוד גדול שאם רצון ה' הוא לגלות
 את הצניעות מגלים אותו, וזה גופא
 נקרא צניעות, וכמו שהבאנו מה'חיתם
 סופר' שדיק מהמדרש על תמר שהזנות
 שלה נקראת צניעות, כי היא הבינה
 שזה רצון ה', וכן זוג איש ואשה
 בקדשה, נקרא צניעות.

מצינו בזהר (תיקונים צז): ש'כשם שבזוג

שבשביל למצא את השפע האמתי שלה
 ולהעביר לה היא צריכה לתת סימנים,
 דאבדה צריכה סימנים, ואז יעקב ימצא
 את השפע שלה להעביר לה. וכן בנסח
 הכתבה נאמר **סימן טוב ומזל טוב.** וזה
 הענין של **סימני נערות** ובגרות, לרמז
 שאפשר כבר למצא את השפע שלהם,
 ומרמז בגמ' (סוטה יב) **"את בת לוי"**
אפשר בת מאה ושלושים שנה
היתה, וקרי לה בת וכו', אמר רב
יהודה שנוולדו בה סימני נערות,
 ומבאר רש"י **סימני נערות חזרה לימי**
עלמיה בארח פנשים ובתאר פנים
ופשטו הקמטים, רואים שסימני
 נערות מרמזים על התחדשות האשה.

מצינו במדרש (ילקוט ויקרא תקעא)
טמאת האשה סימן לבנים,
 נראה דלכן זוג מוליד ילד ומביא חיים
 חדשים לעולם, דבזמן שמעבירים חיים
 לאשה יש בחינה של יצירת חיים
 חדשים עבורה, וממילא זה מוליד ומביא
 ילד חדש וחיים חדשים בעולם. וזה
 מרמז המדרש שטמאת האשה היא
סימן לאשה שהיא עומדת לזכות
 במציאת חן חדשה, ולחיים חדשים
 שיביאו אתם בנים ויצירת חיים חדשים
 בעולם, כפי שבארנו שימי הטמאה
 מרמזים על ההתחדשות בחיי הנשואין.
 וזה דוקא אם היא שומרת על טהרת

וְכֵן בְּמַעֲשֵׂה תָמַר וַיהוּדָה שָׁמַשׁם נוֹלַד שְׂרָשׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ, מְצִינּוּ בְּגַמ' (סוּטָה י:). עַל הַכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית לח, כה) **"הוּא מוֹצֵאת"**, שְׁסַמְא"ל אֲבָד מִמֶּנָּה אֶת הַסִּימָנִים שֶׁקִּבְּלָה מִיהוּדָה, וַגְּבִרְיָאֵל הַמְצִיא לָהּ אוֹתָם, וְהַכְּתוּב מְרַמֵּז שֶׁהִיא מְצָאָה אֶת הַסִּימָנִים וְלֹא נִשְׂרָפָה, וְרוֹאִים שְׂשֵׁרֶשׁ דָּוִד בָּא לְעוֹלָם בְּכַח מְצִיאָה וְסִימָנִים, וְלִכֵּן כְּתוּב **"הוּא"** בְּרוֹ בְּלִשׁוֹן זָכָר, לְרַמֵּז עַל מְצִיאת דָּוִד.

כְּתוּב (מִשְׁלֵי לא, י) **"אִשֶּׁת חֵיל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכְרָה בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא יִחְסַר"**, וְרוֹאִים שֶׁהַפְּרָנְסָה שֶׁהַבַּעַל מִקְבֵּל בְּזָכוֹת אֶשְׁתּוֹ נִקְרָאת שָׁלַל, וְלִכְאוּרָה קֶשֶׁה הָרִי שָׁלַל הוּא מִמּוֹן שְׁלוֹקָחִים מִהַאוֹיֵב בְּמִלְחָמָה, וּמֵה זֶה שֵׁיךְ לִבְרָכָה שֶׁהַבַּעַל מִקְבֵּל בְּזָכוֹת אֶשְׁתּוֹ. וְכֵן מְצִינּוּ בִירוּשָׁלַיִם (יְבֻמוֹת לח.) **"פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבֹּשׂוּהָ"**, מִי דָרְכוּ לִכְבֹּשׂ הָאִישׁ, וְרוֹאִים שֶׁהַבַּעַל כּוֹבֵשׁ אֶת הָאִשָּׁה בְּמִצְוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה כְּמוֹ כְּבוֹשׁ בְּמִלְחָמָה. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ב"ר נד, א) **"בְּרִצּוֹת ה' דְּרָכֵי אִישׁ גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלַם אֹתוֹ"** רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר זֶה אֶשְׁתּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר **"אִיבֵי אִישׁ אֲנִשִּׁי בֵיתוֹ"**, וְרוֹאִים שֶׁאֶשְׁתּוֹ שֶׁל אָדָם הִיא הָאוֹיֵב שֶׁלוֹ, וְצָרִיךְ בְּאוֹר מֵה שֵׁיךְ לוֹמַר עַל אִשָּׁה שֶׁהִיא כְּבִיכּוֹל אוֹיֵב שְׁכּוֹבָשִׁים

אִישׁ וְאִשָּׁה מוֹרִידִים אֶת הַמְּלַבּוּשִׁים לְהִיזוֹת בְּשֵׁר אֶחָד, כֵּן בְּקִרְיַת שְׁמַע מוֹרִידִים אֶת הַקְּלָפוֹת שֶׁהֵם בְּבַחֲנִית מְלַבּוּשִׁים הַמְּכַסִּים עַל הָאוֹר הָאֱלֹקִי, לְהִיזוֹת אֶחָד עִם הַקֶּבֶ"ה כְּבִיכּוֹל. וְרוֹאִים שֶׁהַזָּהָר מִמְשִׁיל אֶת הַבְּגָדִים בְּזִמְנֵי הַזְּוּוּג לְקִלְפוֹת. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגַמ' (כְּתוּבוֹת מח.) **תְּנִי רַב יוֹסֵף "שְׂאֲרָה" זֶה קְרוֹב בְּשֵׁר, שְׁלֹא יִנְהַג בָּהּ מִנְהַג פְּרָסִיִּים שְׁמִשְׁמֵשִׁין מִטּוֹתֵיהֶן בְּלַבּוּשֵׁיהֶן, מְסִיִּיעַ לִיה לְרַב הוֹנָא, דְּאָמַר רַב הוֹנָא הָאוֹמֵר אִי אֶפְשִׁי אֲלֵא אֲנִי בְּבַגְדֵי וְהִיא בְּבַגְדָּהּ, יוֹצִיא וְנוֹתֵן כְּתוּבָה.**

מְצִינּוּ בְּגַמ' (יְבֻמוֹת עז.) שְׁמִלְכוֹת בֵּית דָּוִד נִקְרָאת מְצִיאָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פט, כא) **"מְצֵאתִי דָּוִד עַבְדִּי"**, וְכֵן כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית יט, טו) **"שְׁתִּי בְּנֶתֶךָ הַנְּמֻצָּאת"**, וְלִכְאוּרָה קֶשֶׁה מֵה שֵׁיךְ אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲבָדָה וּמְצִיאָה. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּמִלְכוֹת בֵּית דָּוִד מְסַמְּלֵת אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא הַנִּקְבָּה הַכְּלָלִית שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר עֲלֶיהָ **"מְצֵאתִי"**, דְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ פְּרָצוּף ז"א, מוֹצֵא אֶת הַשְּׁפַע לְהַשְּׁפִיעַ לְשְׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל **"מְצֵאתִי דָּוִד עַבְדִּי"**.

הַמָּמוֹן הַיָּינוּ עַל יְדֵי שְׁמֵת־נוֹצֵץ
וּמֵת־פֶּשֶׁט אֲזוֹרוֹת מֵאוֹר נִפְשָׁה אֱלוֹ
הָאֲזוֹרוֹת הֵם בְּחִינַת הַמָּמוֹן.

נִרְאָה דְּלֹכֵן זְוִיג נִמְשָׁל לְכַבוֹשׁ הָאוֹיֵב
וּלְקִיחַת שְׁלָלוֹ, דִּהְבַּעַל כְּבִיכּוֹל
כּוֹבֵשׁ אֶת שְׁפַע הַמָּמוֹן שֶׁשִׁיךְ לְאִשְׁתּוֹ
וְלוֹקַח אֶת שְׁלָלָהּ, וְלֹכֵן יְסוּדוֹת הָאִישׁ
וְהָאִשָּׁה נִמְשָׁלִים לְכָלִי זֵינן. דְּלְקִיחָהּ זֵו
נַעֲשִׂית דְּרַךְ הַזְּוִיג שְׁפוּעֵל בְּבַחֲיִנַת כְּלִי
זֵינן, וְזְוִיג בְּצַד הַקְּלִפָּה הוּא זְוִיג בְּבַחֲיִנַת
מִלְחָמָה מִמֶּשׁ שְׁכַל אֶחָד רוֹצֵה לְקַחַת
מִזּוֹלְתוֹ לַעֲצָמוֹ, וּמִחֻפְשׁ אֶת הַהֲנָאָה שְׁלוֹ
וְהַכְּבוֹשׁ שְׁלוֹ. אָבֵל בְּזְוִיג דְּקִדְשָׁה שְׁכַל
אֶחָד מִחֻפְשׁ אֶת טוֹבַת זּוֹלְתוֹ, עַל זֵה
נֵאמַר **"גַּם אוֹיְבֵי יִשְׁלַם אֹתוֹ"**,
שֶׁהַזְּוִיג מֵאֶחָד וּמוֹסִיף שְׁלוֹם, וְגַם
הַכְּבוֹשׁ וּלְקִיחַת הַשְּׁלָל נַעֲשֶׂה בְּרָצוֹן
וּבְאֶחָדוֹת שְׁנֵיהֶם. דְּבְזְוִיג דְּקִדְשָׁה כָּל
אֶחָד מִבֵּין שְׁה' יֵצֵר אֶת הַמְּצִיאוֹת
שֶׁהָאִשָּׁה אֵין לָהּ מַעֲצָמָה, וְהִיא זְקוּקָה
לְבַעַל שֶׁיַּעֲבִיר לָהּ אֶת הַשְּׁפַע, וְהוּא זּוֹכֵה
בְּשְׁפַע שְׁלָהּ לַעֲצָמוֹ, וּבְכֵךְ שְׁנֵיהֶם זּוֹכִים
לְכַבוֹשׁ וּלְקִיחַת הַשְּׁלָל. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר
'אֲגָרָא דְכֻלְהָ' (קע"ז): **שְׁשָׁלֵל בְּגִימְטְרִיא ב'**
פְּעָמִים פְּנִים, וּמִבְּאָר לְדַבְּרֵינוּ דְשְׁלָל
יְכוּל לְבֵא מִמִּלְחָמָה פְּנִים בְּפְנִים, וְיְכוּל
לְבֵא מִיְחוד פְּנִים בְּפְנִים, דִּישׁ זְוִיג שֶׁהוּא
בְּחִינַת מִלְחָמָה פְּנִים בְּפְנִים, וְיֵשׁ זְוִיג
שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶחָדוֹת וְיְחוד פְּנִים בְּפְנִים.

אוֹתוֹ וְלוֹקַחִים שְׁלָלוֹ. וְכֵן מְצִינוּ בְּזֵהר
חֲדָשׁ (תִּיקוּנִים קמ:): שֶׁהַעֲטָרָה שְׁבִיסוּד הִיא
בְּבַחֲיִנַת חֲרָב שְׁמַנִּיפִים לְכָל צַד. וְכֵן
מְצִינוּ בְּגַמ' (ב"מ פד:): שֶׁהִיסוּד נִמְשָׁל
לְחֲרָב, וְכֵן מְצִינוּ בְּגַמ' (ע"ז כה:): שֶׁיְסוּד
הָאִשָּׁה נִמְשָׁל לְכָלִי זֵינן.

בְּאֲרָנוּ בְּמֵאֵמֶר 'חֻשְׁמֵל דָּם' שְׁאִישׁ
וְאִשָּׁה הֵם יְחִידָה אֶחָת
שְׁמֵת־חֻלְקַת לְחֻסָּד וּגְבוּרָה, הַבַּעַל הוּא
בְּחִינַת הַחֻסָּד, וְהָאִשָּׁה הִיא בְּחִינַת
גְבוּרָה, וְלֹכֵן אִשָּׁה נִקְרָאת אוֹיֵב הִיּוֹת
שֶׁהִיא בְּחִינַת גְבוּרָה שְׁשֵׁם עֵקֶר מִשְׁכָּן
הַיֵּצֵר הָרַע, כְּמוּבָא בְּמִדְרַשׁ (ב"ר יז, ו): **כִּיּוֹן**
שְׁנִבְרָאת נִבְרָא שְׁטָן עִמָּה, וְהַיֵּצֵר הָרַע
אֵף עַל פִּי שְׁמֵרָאָה עֲצָמוֹ כְּאוֹהֵב, הוּא
הָאוֹיֵב הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, וְלֹכֵן צְרִיךְ שֶׁהַבַּעַל
יְנַהִיג אֶת הַרוּחָנִיּוֹת בְּבֵית בְּבַחֲיִנַת יֵצֵר
טוֹב הַשּׁוֹלֵט עַל יֵצֵר הָרַע. וְעוֹד בְּאֲרָנוּ
בְּמֵאֵמֶר שֵׁם שְׁשְׁפַע הַמָּמוֹן שֶׁיֵּשׁ לְבַעַל
הוּא בְּזְכוּת הָאִשָּׁה, דְּמָמוֹן שִׁיךְ לְשְׁפַע
הַגְבוּרָה שֶׁהַבַּעַל מְקַבֵּל עֲבוֹר אִשְׁתּוֹ וְזֵה
חֻלְקָה, כְּמוּבָא בְּגַמ' (ב"מ נט:): **אָמַר רַבִּי**
חֲלָבוֹ, לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זְהִיר בְּכַבוֹד
אִשְׁתּוֹ, שְׁאֵין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, אֶלָּא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ,
שְׁנֵאמַר "וְלֹאֲבָרְם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה".
וְכֵן מוּבָא בְּלְקוּטֵי מוֹהַר"ן' (סט) **הַמָּמוֹן**
שֶׁל אָדָם בָּא לוֹ עַל יְדֵי בַת זְוִיגוֹ, כִּי
עַל יְדֵי אוֹר נִפְשָׁה מְזָה בָּא לוֹ

על שְׁתֵּי נָשִׁים נִפְרְדוֹת בְּשְׁתֵּי מַלְיָם סְמוּכוֹת, וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דָּאִשָּׁה בְּמַהוּתָהּ הִיא כְּנִגְדוֹ לְהַלְחֵם, וְאִם הָאָדָם זֹכֶה הִיא עֶזֶר בְּיַחַד עִם הַכְּנִגְדוֹ, הִינּוּ אִף עַל פִּי שְׂבִמְהוּתָהּ הִיא כְּנִגְדוֹ, הִיא רוֹצָה לְהִיּוֹת עֶזֶר עֲבוּרוֹ שִׁיְצַלִּיחַ לְכַבֵּשׁ אוֹתָהּ כְּדַלְעִיל, וְהַגְמִ' מְרַמֶּזֶת שָׂאֵם הַבַּעַל זָכָה הִיא גַם עֶזֶר וְגַם כְּנִגְדוֹ, וְאִם לֹא זָכָה הוּא נִשְׂאָר רַק עִם הַכְּנִגְדוֹ. וְכֵן מְצִינּוּ בַּגְמִ' (קִידוּשֵׁין ו.) שֶׁהַגְמִ' מְסַתְּפֶקֶת אִם אָדָם קִדְּשׁ אִשָּׁה בְּלִשׁוֹן נִגְדָתִי לִי, וְרַשִׁ"י שֵׁם מִבְּאֵר שֶׁהָאִשָּׁה נִקְרָאת נִגְדָתִי מִלִּשׁוֹן הַכְּתוּב "עֶזֶר כְּנִגְדוֹ", וְרוֹאִים שֶׁהַלִּשׁוֹן כְּנִגְדוֹ נִאֱמָרָה עַל כָּל אִשָּׁה, גַּם בְּזִמְן קִדּוּשִׁיהָ, וְלֹא רַק עַל אִשָּׁה שֶׁהַבַּעַל סוֹבֵל מִמֶּנָּה. וְכֵן מוּבָא בְּפֵרוּשׁ הַמְּתוּק מִדְּבַשׁ' עַל הַזֵּהָר (תִּיקוּנִים ט:.) שֶׁמִּלְחָמָה הִיא שְׁתֵּי מַלְיָם מ"ה לְחֵם, מ"ה מְרַמֶּזֶת עַל הַזֵּכֶר, וְלְחֵם מְרַמֶּזֶת עַל הַנְּקֵבָה שְׂנִקְרָאת לְחֵם.

וְהוֹסִיף הָרַח"ג ר' מִנְחֵם שְׁלֵגֶר שְׁלִיט"א שֶׁדַּבְרֵינוּ מְדִיקִים

מִהַגְמִ' (נִדָּה לא:.) **וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַב אָמִי, בָּא זָכָר בְּעוֹלָם בָּא כְּפָרוּ בִידּוֹ וְכוּ', נִקְבָּה אִין עִמָּה כְּלוּם.** דִּהַשְּׁפַעַת הַכְּפָר בָּאָה לְנִקְבָּה דְרַךְ הַזֵּכֶר.

כְּתוּב (תְּהִלִּים מֵה, יב) "וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יַפְיָן כִּי הוּא אֲדֹנֵיךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ: וּבַת צֹר בְּמִנְחָה פָּנֶיךְ

וְנִרְאָה דְּלִכְּן הַכְּתוּב אֹמֵר "בְּטַח בְּהַ לֵּב בַּעֲלָה וְשָׁלַל לֹא יַחְסֹר", שָׂרַק הוּא מַעֲבִיר לָהּ אֶת הַשְּׁפַע הָאֱמִתִּי שְׁלָהּ, וְאִף אֶחָד לֹא גוֹנֵב לוֹ אֶת זֶה, וְלִכְּן הוּא זֹכֶה "וְשָׁלַל לֹא יַחְסֹר".

וְלִכְּן כְּתַב הַחֹפֶץ חַיִּים' שְׁכַל הַהִשְׁפָּעוֹת וְהַהֲצִלְחוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְכִפְרֻנְסָה הֵן בְּזִכּוֹת הַצְּנִיעוּת, דָּאִשָּׁה שְׂאִינָה צְנוּעָה, גוֹנְבִים לָהּ אֶת הַחַיִּים שְׁלָהּ וְגוֹנְבִים לָהּ אֶת פְּרִנְסָתָהּ, וְאִף עַל פִּי שְׂבִאֲרֵנוּ שֶׁשְּׁפַע הָאִשָּׁה נִמְשָׁל לְמִצִּיאָהּ, וְכֵאֵן אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁהוּא נִמְשָׁל לְשָׁלַל, שְׁתֵּי הַבְּחִינּוֹת הֵן אַחַת, כְּמוֹ שְׂכְּתוּב (תְּהִלִּים קִיט, קסב) "כְּמוּצָא שְׁלַל רַב", וְלִכְּן הַכְּתוּב מִתְחִיל "אִשֶּׁת חֵיל מִי יִמְצֵא" בְּלִשׁוֹן מִצִּיאָהּ, וּמְסִיִּם בְּשָׁלַל שְׂבָא בְּדֶרֶךְ מִצִּיאָהּ. וְכֵן חֵיל פְּרוּשׁוֹ מִמּוֹן כְּמוּבָא בְּרַשִׁ"י (בְּרַאשִׁית לד, כט.) וְכֵן "וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה", מְרַמֶּזֶת עַל שְׁפַע הָאִשָּׁה שֶׁהוּא חָשׁוּב מִפְּנִינִים, וְיֹתֵר קֶשֶׁה לְהַשְׁגָּה מִפְּנִינִים, דְּצְנִיעוּת הִיא לֹא עֲנִין קַל לְהַשְׁגָּה.

מְצִינּוּ בַּגְמִ' (יְבֻמוֹת סג.) **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מֵאִי דְכָתִיב "אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ" זָכָה עוֹזְרָתוֹ לֹא זָכָה כְּנִגְדּוֹ.** וּמִבְּאֵר רַשִׁ"י (בְּרַאשִׁית ב, יח) זָכָה עֶזֶר לֹא זָכָה כְּנִגְדּוֹ לְהַלְחֵם, וְלִכְאוּרָה קֶשֶׁה אִיךְ שֵׁיךְ לֹמַר שֶׁהַתּוֹרָה מְדַבֶּרֶת

כּוֹבֶשֶׁת אֶת הָאִישׁ. רואים שֶׁהַמְדַרְשׁ מְבַאֵר מְדוּעַ אֵין לְאִשָּׁה לְצַאת כִּיּוֹן שֶׁרַק הָאִישׁ כּוֹבֵשׁ וְלֹא הָאִשָּׁה, וְכִדְבָאֲרָנוּ שְׂאֵם הִיא תִצְאָה יְכַבְּשׁוּ אֶת הַשֹּׁפֵעַ שְׁלֶה וְהִיא צְרִיכָה לְשָׁמֵר עֲלֶיהָ.

פְּתוּב (דְּבָרִים כב כה) "וְאִם בִּשְׂדֵה

יִמְצָא הָאִישׁ אֶת הַנֶּעֱרָה הַמְאֲרָשָׁה וְהַחֲזִיק בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּה וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר שָׁכַב עִמָּה לְבַדּוֹ: וְלֹנְעֵר לֹא תַעֲשֶׂה דְבָר אֵין לְנֶעֱרָה חֲטָא מוֹת כִּי כֹאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל רַעְיוֹ וּרְצַחוֹ נִפְשׁ כֹּן הַדְּבָר הַזֶּה". רואים שֶׁהַכְּתוּב מְקַשֵּׁר אוֹנֵס לְרִצְיָחָה. וּמְבַאֵר לְדְבָרֵינוּ דְכַשֵּׁם שֶׁרוֹצֵחַ שׁוֹפֵךְ אֶת הַדָּם שֶׁל הַנֶּרְצָח וְגוֹזֵל אֶת דָּמוֹ מִמֶּנּוּ, כֵּן הַגּוֹזֵל מִמּוֹן הַנִּקְרָא דְמַיִם, הוּא בְּחִינַת רוֹצֵחַ, כְּמוֹבֵא בַּמְדַרְשׁ (יִלְקוּט תְּרוּמָה ס"ג) **כָּל מִי שֶׁנּוֹטֵל מִמּוֹן כְּאִלוֹ שׁוֹפֵךְ דְּמַיִם.** דְּמִמּוֹן הוּא בְּחִינַת דָּם הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן הָאוֹנֵס שְׁגוֹזֵל אֶת מִמּוֹן הָאִשָּׁה כְּדְבָאֲרָנוּ, גַּם הוּא בְּבְחִינַת רוֹצֵחַ.

פְּתוּב (איוב מב, יב) "וְה' בֵּרַךְ אֶת

אַחֲרֵית אֵיּוֹב מֵרֵאשִׁיתוֹ וַיְהִי לוֹ אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלְף צֹאן וְשֵׁשֶׁת אֶלְפִים גְּמָלִים וְאֶלְף צֶמֶד בְּקָר וְאֶלְף אֲתוֹנוֹת: וַיְהִי לוֹ שִׁבְעֵנָה בָּנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת: וַיִּקְרָא שֵׁם הָאֶחָת יְמִימָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיית קַצִּיעָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָרְן הַפּוֹךְ: וְלֹא נִמְצָא

יְחִלוּ עֲשִׂירֵי עָם: כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מֶלֶךְ פְּנִימָה", נִרְאָה דְהַכְּתוּב מְרַמֵּז שְׂאֵם אִשָּׁה רוֹצֵחַ לְזָכוֹת ל'"יִתְאֹו הַמֶּלֶךְ יְפִיךְ" וְל'"פְּנִיךְ יְחִלוּ עֲשִׂירֵי עָם", הִיא צְרִיכָה לְהִיּוֹת "כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מֶלֶךְ פְּנִימָה".

מְצִינוּ בַּמְדַרְשׁ (תְּנַחֲמוּא וַיִּשְׁלַח ה) רַבְּנָן אָמְרֵי אָף בְּחוּל אָסוּר לְצַאת בְּהוֹן לְרֵשׁוֹת הַרְבִּיבִים, מִפְּנֵי שֶׁהָעָם מְסַתְּפְלִין בָּהּ וּפְגָם הוּא לְאִשָּׁה, שְׁלֹא נִתְּנוּ תַכְשִׁיטִין לְאִשָּׁה אֲלֵא שֶׁתִּהְיֶה מִתְקַשְׁטֶת בְּהוֹן לְתוֹךְ בֵּיתָהּ, שְׂאִין נוֹתְנִין פְּרִצָה לְפָנֵי הַכֹּהֵן בְּיוֹתֵר, וְכָל שָׁכֵן לְפָנֵי הַגִּבּוֹר. רואים שֶׁאִשָּׁה פְּרוֹצָה שֶׁמְכַשִּׁילָה אֲנָשִׁים, הִיא נוֹתְנַת פְּרִצָה לְפָנֵי הַגִּבּוֹר. נִרְאָה דְכָאן מְגַלֶּה הַמְדַרְשׁ אֶת הַסוּד מְדוּעַ קוֹרְאִים לְחֲטָא הַזֶּה בְּשֵׁם פְּרִיצוֹת, לְרַמֵּז שֶׁהִיא נוֹתְנַת פְּרִצָה לְפָנֵי אֲנָשִׁים לְגַבֵּל לָהּ אֶת הַשֹּׁפֵעַ.

וּמִמְשִׁיךְ הַמְדַרְשׁ שֵׁם לְכֵן צְרִיכָה אִשָּׁה לְהִיּוֹת יוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְלֹא תִצְאָה לְרַחוּב, שְׁלֹא תִבְיֵא מְכַשׁוּל לְבִנֵי אָדָם וְנִמְצָאוּ מְסַתְּפְלִין בְּאִשָּׁת אִישׁ, א"ר יְהוּדָה בַּר שְׁלוֹם תִּדְעַ לֵךְ שֶׁכֵּן פְּתִיב "וַיִּבְרַךְ אֶתְּם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְהֵם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֶׁהּ", הָאִישׁ כּוֹבֵשׁ אֶת הָאִשָּׁה, וְאֵין הָאִשָּׁה

נָשִׁים יָפוֹת כְּבָנוֹת אִיּוֹב בְּכָל הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם נַחְלָה בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם". וּלְכַאוֹרָה קָשָׁה מִדּוּעַ הַכְּתוּב מֵאֲרִיךְ לְסַפֵּר עַל בְּנוֹתָיו שֶׁל אִיּוֹב וְשִׁמּוֹתֵיהֶן וַיִּפְּיֵן וְכוּ'. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ כִּינּוּן שֶׁהַכְּתוּב מְסַפֵּר עַל עֲשִׁירוֹתוֹ שֶׁל אִיּוֹב שֶׁחֲזָרָה אֵלָיו, הוּא מְסַפֵּר עַל יוֹפֵי הַנָּשִׁים בְּמִשְׁפַּחָה וְכוּ', דְּכֵאֵן טְמוֹן שֶׁרֶשׁ הָעֲשִׁירוֹת וְהַבְּרָכָה שֶׁחֲזָרָה אֵלָיו. וְגַם כֵּאֵן רוֹאִים אֶת הַלְשׁוֹן מְצִיאָהּ, "וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת כְּבָנוֹת אִיּוֹב". וְגַם כֵּאֵן הַיּוֹפִי לֹא הָיָה רַק יוֹפֵי חִיצוֹנֵי כְּמוֹבָא בְּרִש"י שֶׁם "וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת כְּבָנוֹת אִיּוֹב", וְלֹא נִמְצָא מַעֲשֵׂה שֶׁל נָשִׁים יָפוֹת, כְּמַעֲשֵׂה יוֹפֵי שֶׁל בָּנוֹת אִיּוֹב.

וְכֵן מְצִינוּ שֶׁאִיּוֹב הָיָה מַחְמִיר עַל עֲצֻמוֹ בְּעֵינָיו צְנִיעוֹת. כְּמוֹבָא בְּמִדְרַשׁ (תַּנְחוּמָא וַיִּשְׁלַח ה) אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּר נַחְמָנִי רָאָה מָה כָּתִיב בְּאִיּוֹב "בְּרִית כְּרַתִּי לְעֵינַי וּמָה אֶתְבּוֹנֵן עַל בְּתוּלָה" רָאָה צְדָקְתוֹ שֶׁל אִיּוֹב וּמָה בְּתוּלָה שְׂאָדָם רִשְׁאֵי לְהִסְתַּפֵּל בָּהּ שְׂמָא יִשְׂאָנָה לְעֲצֻמוֹ, אוֹ יִשְׂאָנָה לְבָנוֹ אוֹ לְאֲחָיו לֹא נִסְתַּכַּל בָּהּ. מְצִינוּ בְּגִמ' (ב"ב 10:2) מִפְּנֵי מָה לֹא נִכְפְּלוּ בְנוֹתָיו שֶׁל אִיּוֹב, אָמַר לִיָּהּ, נָהִי דְלֹא נִכְפְּלוּ בְשִׁמּוֹת, אֲבָל נִכְפְּלוּ בְיוֹפֵינוּ, דְּכָתִיב "וַיְהִי לוֹ

שֶׁבַענָה בָּנִים וְשֵׁשׁ בָּנוֹת, וַיִּקְרָא שֵׁם הָאֶחָת יְמִימָה, וְשֵׁם הַשְּׁנִיתָ קְצִיעָה, וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָרְן הַפּוּךְ". "יְמִימָה" שֶׁהִיָּתָה דּוֹמָה לְיוֹם. "קְצִיעָה" שֶׁהִיָּתָה רִיחָה נוֹדֵף כְּקְצִיעָה. "קָרְן הַפּוּךְ" וְכוּ', אָמַר רַב חֲסֵדָא, כְּכוֹרְכְמָא דְרִישְׁקָא בְּמִינָיָהּ. הִבְאֵנוּ לְעִיל אֶת הַגִּמ' (יבמות 10:2) אִשָּׁה יָפָה אֲשֶׁרִי בַעֲלָהּ מְסַפֵּר יָמֵיו כְּפָלִים. נִרְאָה שֶׁיֵּשׁ כֵּאֵן רִמְזָה שֶׁבְּנוֹת אִיּוֹב נִכְפְּלוּ בְיוֹפֵינוּ, וְזָכוּ לְעֲשִׁירוֹת.

כְּתוּב (שְׁמוֹת 1:2) "וַיִּבְאֹו הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כָּל נְדִיב לֵב הִבְיָאוּ חֶחַ וְנָזָם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלֵי זָהָב". וְהַתְּקִשׁוּ הַמְּפָרְשִׁים בְּלִשׁוֹן הַכְּתוּב "וַיִּבְאֹו הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים", הִיָּה צְרִיךְ לֹאמַר וַיִּבְאֹו הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים. וּמִבְּאֵר בְּדַעַת זְקֵנִים מִבְּעֵלֵי הַתּוֹסְפוֹת "וַיִּבְאֹו הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים". כְּלֹאמַר לְשִׁלֵּל עַל הַנָּשִׁים שֶׁהָיוּ לוֹקָחִים מֵהֶם תְּכֵשִׁיטֵי נָשִׁים. וְצְרִיךְ בְּאוֹר מָה שֶׁיֵּךְ לֹאמַר עַל נְדָבָה שְׂבָאָה בְּרָצוֹן וּבְשִׁמְחַת הַלֵּב שֶׁל הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים, שֶׁהִיָּתָה כֵּאֵן בְּחִינָה שֶׁהַזְּכָרִים בָּאוּ עַל הַנָּשִׁים וְלִקְחוּ מֵהֶן שֶׁלֵּל, וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ שֶׁיֵּשׁ כֵּאֵן רִמְזָה שֶׁפְּעֵלָה זֹה הִיא בְּבַחֲנִית בִּיאָה שֶׁל זְנוּג שֶׁהַזְּכָר לֹקַח אֶת שֶׁלֵּל הָאִשָּׁה בְּהִסְכְּמָתָהּ וּבְשִׁמְחָתָהּ. וּמִרְמָז בְּלִקוּטֵי

לְאֲחָיו לֹא נִסְתַּכַּל בָּהּ. מְצִינוּ בְּגִמ' (ב"ב 10:2) מִפְּנֵי מָה לֹא נִכְפְּלוּ בְנוֹתָיו שֶׁל אִיּוֹב, אָמַר לִיָּהּ, נָהִי דְלֹא נִכְפְּלוּ בְשִׁמּוֹת, אֲבָל נִכְפְּלוּ בְיוֹפֵינוּ, דְּכָתִיב "וַיְהִי לוֹ

שְׁכֵתוֹב (משלי יג, כה) **"צָדִיק אֲכַל לֶשֶׁבַע נִפְשׁוֹ"**. וְכֵן זְוֹג נִקְרָא אֹכֵל בְּכֵתוֹב (שם לט, ו) **"כִּי אִם הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הוּא אֹכֵל"**, כְּמוֹבָא בְּרִש"י שָׁם. וְכֵן הִכְתוּב הַמְדַבֵּר עַל זְוֹג (שם יט, לא) **"לְבוֹא עֲלֵינוּ כְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ" ס"ת אוֹכֵל**.

מְצִינוּ בְּגַמ' (סוטה י) שְׁזוּג אִישׁ וְאִשָּׁה הוּא בְּבַחֲיִנַת טַחֲיִנַת חֲטִיִּם. וְכֵן מוֹבָא ב'שְׁעַר הַמְצוּוֹת' לְהָאֲרִיז"ל (פ' כי תצא ע' קמג) שְׁרַחֲמִים וְרַכֵּב מִסְמָלִים זְוֹג אִישׁ וְאִשָּׁה, וְהַקְמַח הַיּוֹצֵא מִבֵּין אֲבָנֵי הַרְחִים הוּא בְּבַחֲיִנַת טַפַּת הַזָּרַע הַיּוֹצֵאת מֵהַזָּכָר. וּמְבָאָר לְדַבְרֵינוּ דְזוּג הוּא בְּבַחֲיִנַת הַכֶּנֶת מְזוּן הַנִּרְמָזַת בְּטַחֲיִנַת חֲטִיִּם. וְכֵן מְצִינוּ בְּגַמ' (סנהדרין פא.) שְׁמַזִּיק פְּרַנְסָתוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ הוּא בְּבַחֲיִנַת מְטַמֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ, וּמְבָאָר לְדַבְרֵינוּ דְמַזִּיק פְּרַנְסָה שֶׁל חֲבֵרוֹ הוּא בְּבַחֲיִנַת מַזִּיק זְוֹגוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, וּמְטַמֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ. **מְצִינוּ** בְּזֵהָר (וירא קיב:) שֶׁהָאִשָּׁה הִיא בְּבַחֲיִנַת רַגְלֵי בַעֲלָהּ. וְכֵן מוֹבָא ב'עֵץ חַיִּים' לְהָאֲרִיז"ל (שער ח, ח"א ע' קז) שְׁבֵהֲלַבְשַׁת הַפְּרָצוּפִים הַעֲלִיּוֹנִים תְּמִיד בְּחִינַת הַנִּקְבָּה מְלַבֶּיֶשֶׁה עַל הַנֶּצַח הוֹד יְסוּד שֶׁל הַזָּכָר שֶׁהֵם בְּסוּד ג' רַגְלִים, וּמְקַבְּלַת הָאָרֶה מֵהוּ, וְכֵן מוֹבָא ב'שְׁעַר מֵאֲמָרֵי רַז"ל' לְהָאֲרִיז"ל (מב) **אִשְׁתּוֹ שֶׁל אָדָם נִקְרָאת רַגְלֵי, בְּסוּד יֵשׁ רַגְלֵי מְבָרְכָתָה**. נִרְאֶה דְלַכּוֹן מְצִינוּ בְּגַמ' (סנהדרין

מוֹהָר"ן (רסד) **"וַיָּבֵאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים" הַנְּאָמַר בְּנִדְבַת הַמְשָׁכָן הֵינּוּ בְּחִינַת זְוֹג שְׁנַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַצְדָקָה שֶׁל נִדְבַת הַמְשָׁכָן**. וְכֵן מְצִינוּ בְּזֵהָר (ויקהל קצו:) שְׁמַבְאָר אֶת הִכְתוּב **"וַיָּבֵאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים"**, שְׁמַשֶּׁה תִּקּוֹן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל לְתָרַם בְּצְנִיעוֹת הָאֲנָשִׁים לְבַד וְהַנָּשִׁים לְבַד.

וְעוֹד נִרְאֶה לְבָאָר מְדוּעַ נִדְבַת תַּכְשִׁיטֵי נָשִׁים נִמְשָׁלָה לְשִׁלָּל שְׁנִלְקַח מֵהוּ, כִּיּוֹן שֶׁהַתַּכְשִׁיטִים בָּהֶם מִתְקַשְׁטֵת הָאִשָּׁה לְבַעֲלָהּ, וְדִרְכָם הוּא מוֹצֵא אֶת שְׁלָלָהּ, הֵן בְּבַחֲיִנַת כְּלֵי זֶן שֶׁל מַלְחָמַת הַזְוּג, וּבְכָל מַלְחָמָה כְּלֵי הַזֶּן הֵם הָרָאוּשׁוֹנִים שְׁנִלְקָחִים כְּשִׁלָּל, לְכֵן לְתַכְשִׁיטִים יֵשׁ שָׁם שִׁלָּל.

מְצִינוּ בְּגַמ' (סוטה ד.) בְּעֵנִין שִׁיעוּר זְמַן בִּיאָה, וְכִמְהָ שְׁעוּר סְתִירָה וְכו', פְּלִימוֹ אוֹמֵר כְּדִי שְׁתּוֹשִׁיט יְדָה לְסַל לִיטוֹל כְּפָר, אָף עַל פִּי שְׁאִין רְאִיָּה לְדַבֵּר זָכָר לְדַבֵּר **"כִּי בַעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כְּפָר לָחֵם"**, וּמְבָאָר לְדַבְרֵינוּ דְזוּג נּוֹתֵן לָחֵם, לְכֵן הוּא נִמְשָׁל בּו. וְכֵן הַבְּאֵנוּ לְעִיל מֵהַגַּמ' שְׁזוּג נִמְשָׁל לְאֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה, וּמְבָאָר לְדַבְרֵינוּ דְבְּזָכוֹת הַזְוּג זוֹכִים הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה לְפְרַנְסָה וְלְאֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה.

וְכֵן מְצִינוּ בְּזֵהָר (ויחי רמ.) שְׁסַפִּירַת הַיְסוּד נִקְרָאת בְּשֵׁם **אוֹכֵל**, כְּמוֹ

דְּכַתְּבָהּ וְהִתֵּר נְשׂוּאֵין הוֹלְכִים יַחַד, נִרְאֶה דְתִקְנַת כְּתֻבָּה מְרַמֶּזֶת שְׂאֵדָם שְׁנוּשָׂא אִשָּׁה הוּא מְקַבֵּל אֶת הַמָּמוֹן שְׁלֶה מֵאֵת ה' עֲבוּרָה, וְלִכֵּן הוּא מִתְחַיֵּב לֶה מָמוֹן בְּכַתְּבָה אִם יִגְרֶשֶׁה אוֹ יָמוּת, דְּמָמוֹן זֶה הוּא מָמוֹן שְׁלֶה שְׂיֵרֵד אֶצְלוֹ, וְלִכֵּן הִתֵּר נְשׂוּאֵין הוֹלֵךְ יַחַד עִם כְּתֻבָּה, אֵף עַל פִּי שְׂאִינָה נֶאֱמַנְתָּ לְגַבֵּי עֲנִינֵי מָמוֹן אַחֲרֵים כְּמוֹ יִרְשָׁה, דְּהִתֵּר נְשׂוּאֵין מוֹצִיא אוֹתָהּ מִרְשׁוּתוֹ, וְזִכּוּתָהּ לְקַחַת אֶת הַמָּמוֹן שְׂשֵׁיךְ לֶה. וְלִכֵּן כְּתֻבַת אֶלְמָנָה הִיא פְּחוּת מִכְתֻּבַת בְּתוּלָה, דְּאִינּוּ דוֹמָה שְׁפַע שֶׁל אִשָּׁה שְׂכָבֵר לְקַחוּ מִמֶּנּוּ, לְשַׁפֵּעַ שֶׁהוּא הִיָּה הֶרְאֵשׁוֹן שְׁלֵקַח אוֹתוֹ.

וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַגֵּר"א **שְׂכַתּוּבָה** הִיא אוֹתִיּוֹת **כְּתֻב וְה**, לְרַמֵּז שְׂכַתּוּבָה מְזוּגָת שֵׁם וְה שְׂמִסְמַל יְסוּד וּמְלֻכוּת. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דִּיחּוּד הַבַּעַל וְאִשְׁתּוֹ הַנֶּרְמָז בְּאוֹתִיּוֹת ו"ה מְחַיֵּב אֶת הַבַּעַל בְּכֶסֶף הַכְּתֻבָּה, שֶׁהוּא מְקַבֵּל עֲבוּר אִשְׁתּוֹ בְּזִכּוּת הִיחּוּד שְׁלוֹ אִתָּהּ.

וְכֵן מְצִינּוּ בְּגַמ' (כְּתוּבוֹת י) שְׁלֵמְדוֹ אֶת הַדִּין שֶׁל כְּתֻבַת אִשָּׁה מִמִּפְתָּה שְׂמִשְׁלֵם חֲמִשִּׁים כֶּסֶף שֶׁהֵם מֵאֵתִים זוּז, וְרוֹאִים שְׂחִיב כְּתֻבָּה הוּא תּוֹצְאָה שֶׁל הַבַּעֲלָה, וְלֹא תּוֹצְאָה שֶׁל הַנְּשׂוּאֵין, וְלִכֵּן מִפְתָּה חֵיב קֵנֵס שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּתֻבָּה גַּם בְּלֵי נְשׂוּאֵין, וּמִמֶּנּוּ לְמַדּוֹ אֶת כָּל עֲנִין הַכְּתֻבָּה בְּנְשׂוּאֵין.

(ק) **"וְאֵת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם"**, אֵמֵר רַבֵּי אֶלְעָזָר זֶה מְמוֹנּוֹ שֶׁל אָדָם שְׂמַעְמִידוֹ עַל רַגְלָיו. כִּיּוֹן שְׂשַׁפַּע הַמָּמוֹן בָּא לְאָדָם עֲבוּר אִשְׁתּוֹ שֶׁהִיא בְּחִינַת רַגְלָיו, לִכֵּן זֶה מְרַגֵּשׁ בְּרַגְלִים וּמַעְמִידוֹ עַל רַגְלָיו. וְכֵן נִרְאֶה דִּישׁ רַמְזוֹ בְּנֶסֶח הַבְּרָכָה וְהַתְּקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנִין עַדִּי עַד, תִּבַּת מִמֶּנּוּ, מְרַמֶּזֶת עַל מִמֶּנּוּ, שֶׁהַבַּעַל מְקַבֵּל בְּזִכּוּת אִשְׁתּוֹ, וְנִבְנָה לְבַנְיָן שְׁלָם עִם רַגְלִים עַדִּי עַד.

מְצִינּוּ בְּגַמ' (גִּיטִין נז) שְׂבַגְלָל זְנוּת נִתְיַקְרָה הַתְּבוּאָה וְנִפְגְּמָה הַפְּרֻנְסָה. וּמוּבָא בְּסִפְר 'בֵּן אִישׁ חֵי' (פ' פִּנְחָס) **יְדוּעַ אֵין עוֹן מְזִיק לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁפַּע הַפְּרֻנְסָה כְּמוֹ עוֹן הַזְנוּת, וְלִכֵּן אֵמֵר הַכְּתוּב "כִּי בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כֶּכֶר לַחֵם"**, רוֹצֵה לֹאמַר עוֹן אִשָּׁה זוֹנָה נוֹגֵעַ בְּכֶכֶר לַחֵם שֶׁהוּא שְׁפַע הַפְּרֻנְסָה. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּמִי שְׂפּוּגִים בִּיְסוּד פּוּגִים בְּהַשְׁפַּעַת הַפְּרֻנְסָה. וְכֵן זוֹנָה בְּגִימְטְרִיא **אֲבִיוֹן**, דְּזְנוּת מְבִיאָה עֲנִיּוּת. וְכֵן מוּבָא בְּפֵרוֹשׁ 'עֵינֵין יַעֲקֹב' (סוֹטָה טו) שֶׁהַמְּשַׁג זְנָה הוּא גַּם מְזוֹן וְגַם זְנוּת, דְּמִי שְׂפּוּגִים בְּזְנוּת פּוּגִים בְּמְזוֹן.

מְצִינּוּ בְּמִשְׁנָה (יְבֻמוֹת קיז) שְׂחֻכְמִים תִּקְנּוּ לְהֶאֱמִין לְאִשָּׁה שְׂמַת בַּעֲלָה, לְהַתִּירָה לְנִשְׂאָ לְאַחַר, וְאֵף עַל פִּי שְׂאִינָה נֶאֱמַנְתָּ לְהַתִּיר לְיֹרְשִׁים לִירֵשׁ אֶת בַּעֲלָה, הִיא נֶאֱמַנְתָּ לִיטוֹל כְּתֻבַתָּה,

הַנִּקְרָא פָּגַם הַרוֹק שֶׁהִתְאַסַּף בְּפִיו שֶׁל
הַמְהַרְהֵר כְּתוֹצָאָה מֵהַהֲרֵהוּר. וְהוּא
בְּחִינַת הַמַּעֲשֵׂה דְמַחְשָׁבָה. וְרוֹאִים
שֶׁהַהֲרֵהוּר שֶׁל זְנוּת מְאַסֵּף אֶת הַרוֹק בְּפִיו
שֶׁל הַמְהַרְהֵר כְּמוֹ קוֹדֵם אֲכִילָה. וּמִבְּאֵר
לְדַבְּרֵינוּ דְזוּוּג הוּא בְּחִינַת אֲכִילָה,
וְהַהֲרֵהוּר מִתְחִיל אֶת הַמַּעֲשֵׂה. וְכֵן
רוֹאִים בְּסִדּוֹר הַרְש"ש שֶׁמֶּהֲרֵהוּר
פּוֹגֵם בְּפְרָצוּפִים יוֹתֵר גְּבוּהִים, מִמָּה
שֶׁהַמַּעֲשֵׂה פּוֹגֵם, וְחוֹמֶרֶת הָעוֹשֶׂה
מַעֲשֵׂה, הֵיא יוֹתֵר מִצַּד הַהֲרֵהוּר
שֶׁבַּמַּעֲשֵׂה. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דֵּהִתְאַסְפוֹת
הַרוֹק מֵרָאָה שֶׁהַשֶּׁפַע כְּבֵר נִמְצָא אֶצֶל
הַמְהַרְהֵר, וְעַקֵּר הַזּוּוּג כְּבֵר נַעֲשֶׂה.

וְכֵן מוּבָא בְּסִדּוֹר הָאֲרִיז"ל (כּוֹנֵת הַלִּמּוּד)
שֶׁהַשֵּׁם **גַּדְשָׁנָא"ל** הוּא שְׁמִירָה כְּנֻגַד
הַהֲרֵהוּרֵי עֲבֵרָה, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ הַהֲרֵהוּרִים
יְהַרְהֵר בְּשֵׁם זֶה, וְשֵׁם זֶה הוּא בְּגִימְטְרִיא
שְׁלַחַן, הַמְרַמֵּז עַל אֲכִילָה וּפְרִנְסָה,
שֶׁנִּפְגְּמִים מֵהַהֲרֵהוּר.

וּלְפִי זֶה מִבְּאֵר מִדּוּעַ הַהֲרֵהוּר לְבַד כֹּל
כֵּן חֲמוּר, הֲרֵי **אֵין הַקְּב"ה**
מִצָּרֶף מַחְשָׁבָה רָעָה לְמַעֲשֵׂה, אֲלֵא
שֶׁהַהֲרֵהוּר עֲרֹה יֵשׁ בּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה
הַתְּאַסְפוֹת הַרוֹק, שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה
דְּמַחְשָׁבָה.

מְצִינוּ בְּגַמ' (קִידוּשֵׁין לַד.) וּמְצוֹת עֲשֵׂה
שֶׁהַזְּמַן גְּרָמָא נְשִׁים פְּטוּרוֹת
מְנֻלָּו, גְּמַר מִתְּפִלִּין, מֵה תְּפִלִּין נְשִׁים

וְכֵן מְצִינוּ בַּמִּשְׁנָה (כְּתוּבוֹת סג.) שֶׁאִשָּׁה
הַמּוֹרְדֵת עַל בַּעֲלָה מִתְּשַׁמֵּישׁ
פּוֹחֲתִין לָהּ מִכְּתַבְתָּה שְׁבַעַה דִּינְרִין אוֹ
שְׁבַעַה טְרַפְעֵיקִין לְכָל שְׁבוּעָה, וְאִם הַבַּעַל
מוֹרֵד, הוּא צָרִיךְ לְהוֹסִיף עַל הַכְּתַבְתָּה,
וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְכֶסֶף הַכְּתַבְתָּה קָשׁוּר
לְתַשְׁמִישׁ, וְאִם הֵיא גּוֹרְמַת אֶת מְנִיעַת
הַתְּשַׁמֵּישׁ הֵיא גּוֹרְמַת הַפְּסַד כֶּסֶף לְבַעַל,
לְכֵן הֵיא מְשַׁלְּמַת אֶת זֶה מִכֶּסֶף הַכְּתַבְתָּה
שֵׁם שְׁמוֹר לָהּ מִמּוֹן שְׁבָא עֲבוּרָה דְרַךְ
הַבִּיָּאָה. וְאִם הוּא מוֹנֵעַ אֶת הַתְּשַׁמֵּישׁ,
הוּא מִפְּסִיד מִמּוֹן שְׁצָרִיךְ לְבֵא לָהֶם
בְּזָכוֹת הַבִּיָּאָה, לְכֵן הוּא צָרִיךְ לְהוֹסִיף עַל
הַכְּתַבְתָּה. וְכֵן רוֹאִים שֶׁהֵיא מְשַׁלְּמַת
בְּמִסְפֵּר שְׁבַע, וּבְאֲרֵנוּ בְּמֵאֵמֶר 'חֲשַׁמֵּל
דָּם' שְׁמִסְפֵּר שְׁבַע מִסְמַל אֶת הָעֵטְרָה
שְׁבִיִסוּד הַמְּזוּגָת אִישׁ לְאִשָּׁה וְהֵיא פְּגָמָה
בְּבְחִינָה זוֹ.

מְצִינוּ בַּמִּשְׁנָה (כְּתוּבוֹת עב.) **וְאֵלוּ**
יוֹצְאוֹת שְׁלֵא בְּכַתְבָּה
הָעוֹבְרֵת עַל דַּת מִשָּׁה וְיִהוּדִית וְכו',
וְאִיזוּהִי דַת יְהוּדִית יוֹצְאָה וְרֵאשָׁה
פְּרוּעַ וְטוֹוָה בְּשׁוּק וּמִדְּבַרְתָּ עִם כָּל
אָדָם, וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דָּאִשָּׁה שְׁפוֹגְמַת
בְּצְנִיעוֹת וְגוֹרְמַת שְׁאֲנָשִׁים אַחֲרִים יִגְנְבוּ
אֶת פְּרִנְסָתָהּ, מִפְּסִידָה אֶת כְּתַבְתָּה שֶׁם
שְׁמוֹר לָהּ מִמּוֹן שְׁבָא עֲבוּרָה דְרַךְ הַבִּיָּאָה.
בְּסִדּוֹר הַרְש"ש בְּכּוֹנֵנוֹת תְּפִלַּת עֲנָנוּ
לִימֵי הַשׁוֹבָבִים, יֵשׁ תְּקוּן

וּבִבְתִי מִדְרָשׁוֹת, וְאוֹמֶרֶת לָהֶם,
 כְּתוּב בַּתּוֹרָה, "כִּי הוּא חַיִּיךְ וְאוֹרְךְ
 יִמִּיךְ", בְּעֲלֵי שְׁשֹׁנָה הֶרְבֵּה, וְקָרָא
 הֶרְבֵּה, וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
 הֶרְבֵּה, מִפְּנֵי מָה מֵת בַּחֲצֵי יָמָיו. הִנֵּה
 'תַּלְמִיד אֶחָד' גִּימְטְרִיא 'פִּלְגֶשׁ
 בְּגִבְעָה' עִם שְׁנֵי תַבּוֹת, וְהִיא מֵתָה
 אֲזַי בְּעֵבֹרוֹ וְהִיא נוֹטֶלֶת תַּפְּלִיּוֹ עִתָּהּ,
 כְּמוֹ שֶׁהוּא נֹטֵל אֲזַי אֲבָרְיָהּ וְהִיא
 הוֹלֵךְ בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל. הֵינּוּ כְּשֵׁם
 שֶׁבַּגְּלוּל הָרֵאשׁוֹן בְּעֵלָה שֶׁל הַפִּלְגֶשׁ
 חָתַךְ אֶת אֲבָרְיָהּ וְשָׁלַח לְכָל יִשְׂרָאֵל
 לְהוֹדִיעַ עַל מִיתָתָהּ בְּגִלּוֹל מַעֲשֵׂה הַזְּנוּת
 שֶׁזָּנּוּ עִמָּהּ, כִּךְ בְּגִלּוֹל הַשְּׁנֵי אִשְׁתּוֹ שֶׁל
 הַתַּלְמִיד שָׁלַח לְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת הַתַּפְּלִין
 שֶׁלוֹ לְהוֹדִיעַ עַל מִיתָתוֹ. וְעַדִּין קֶשֶׁה מָה
 הַקֶּשֶׁר בֵּין הָאֲבָרִים לַתַּפְּלִין, וּלְפִי דְבָרֵינוּ
 מִבְּאֵר שְׂאֲבָרֵי הָאִשָּׁה וְהַתַּפְּלִין שֶׁל הַבַּעַל
 הֵם אוֹתוֹ סוּד, וּבְגִלּוֹל הָרֵאשׁוֹן הוּא
 שָׁלַח אֶת הָאֲבָרִים לְרַמֵּז שֶׁהַזְּנוּת גָּזְלוּ
 מִמֶּנּוּ אֶת שְׁפַע הַפְּרִנְסָה שֶׁהִיא לוֹ בְּזָכוֹת
 הָאֲבָרִים הָאֵלוּ, וּבְגִלּוֹל הַשְּׁנֵי הִיא
 שָׁלַח אֶת הַתַּפְּלִין לְרַמֵּז שֶׁנִּלְקַח מִמֶּנָּה
 שְׁפַע הַפְּרִנְסָה שֶׁהִיא לָהּ בְּזָכוֹת הַתַּפְּלִין
 הָאֵלוּ, שֶׁהִיתָה מְקַבֶּלֶת דֶּרֶךְ בְּעֵלָה.
 וְכֵן מוּבָא בְּאוֹצְרוֹת חַיִּים' לְהָאֲרִיז"ל
 (הָאֲרוֹת ז"ן פ"א) שֶׁהִשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה
 שְׁנִקְרָאת רַחֵל יֵשׁ לָהּ בַּחֲבִינַת תַּפְּלִין שֶׁל
 רֵאשׁ, וְמָה הוּא הַתַּפְּלִין שְׁלָהּ, הַהֶאֱרָה

פְּטוּרוֹת אִף כָּל מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁהַזְּמַן
 גֶּרְמָא נְשִׁים פְּטוּרוֹת. הַבְּאֵנוּ לְעִיל
 מִהָאֲרִיז"ל שֶׁאִשָּׁה פְּטוּרָה מִמִּצְוֹת עֲשֵׂה
 שֶׁהַזְּמַן גֶּרְמָא בְּגִלּוֹל שֶׁהַחַיּוֹת לְרַמ"ח
 אֲבָרֵיהָ שֶׁהֵם כְּנֶגֶד רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה,
 אִין לָהּ מַעֲצָמָה, הֵיּוֹת שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת
 אֶת הַחַיּוֹת מִבְּעֵלָה בְּזוּוּג. נִרְאֶה דְּלַכֵּן
 הִשְׁרֵשׁ נִלְמַד מִמִּצְוֹת תַּפְּלִין, דְּמִצְוֹת
 תַּפְּלִין מִשְׁפִּיעָה לְאָדָם אֶת שְׁפַע
 הַפְּרִנְסָה, כְּפִי שֶׁהַבְּאֵנוּ בְּמֵאֵמֶר 'חֲשַׁמֵּל
 צִיצִית' מִהַזֶּהר, וְשְׁפַע הַפְּרִנְסָה כְּפִי
 שְׂבָאֲרָנוּ, הוּא שְׁפַע שְׁמִיעַד עֵבוֹר
 הָאִשָּׁה, וְלִכְאוּרָה הִיא הִיתָה צְרִיכָה
 לְהַנִּיחַ תַּפְּלִין, וְלֹא הוּא, וְכֵאֵן הַתּוֹרָה
 מְגַלֶּה שְׁכִינּוֹ שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת אֶת פְּרִנְסָתָהּ
 מִבְּעֵלָה, הוּא יִנִּיחַ תַּפְּלִין וְלֹא הִיא.
 וּמִזֶּה נִלְמַד לְכָל שְׂאֵר מִצְוֹת עֲשֵׂה
 שֶׁהַזְּמַן גֶּרְמָא שֶׁהָאִשָּׁה אִין לָהּ אֶת חַיּוֹת
 הַרַמ"ח אֲבָרִים מַעֲצָמָה, וְהִיא מְקַבֶּלֶת
 מִמֶּנּוּ לַכֵּן הִיא פְּטוּרָה.

יוֹצֵא לְפִי דְבָרֵינוּ שֶׁמָּה שְׁנוֹתֵן הַזְּוּוּג
 לָאִשָּׁה, הַתַּפְּלִין נוֹתְנִים לְאִישׁ
 בְּזָכוֹת שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה. וּלְפִי זֶה נִבִּין אֶת
 דְּבָרֵי הַרַמ"ע מִפְּאֵנוּ (גִּלְגוּלֵי נִשְׁמוֹת אוֹת פ)
תְּנָא דְּבִי אֱלִיָּהוּ, מַעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד
אֶחָד שְׁשֹׁנָה הֶרְבֵּה, וְקָרָא הֶרְבֵּה,
וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הֶרְבֵּה, וּמֵת
בַּחֲצֵי יָמָיו. וְהִיתָה אִשְׁתּוֹ נוֹטֶלֶת
תַּפְּלִיּוֹ, וּמְחַזְרֶת בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת

שֶׁהִשְׁפַּע שְׁלֵה יַעֲבֹר רַק דְּרֻכּוֹ, וְזֶה בְּעֵצֶם
הַקְּדוּשִׁין שֶׁמְקַדְּשֵׁת אֶת הַשְּׁפַע שְׁלֵה
עֲבוּרוֹ, וְלִכֵּן הוּא מְקַדֵּשׁ אוֹתָהּ בְּכֶסֶף
לְרִמְזָה לֵּה שֶׁהַכֶּסֶף שְׁלֵה מְקַדֵּשׁ עֲבוּרוֹ,
וּמַעֲתָה הוּא מַעֲבִיר לֵּה אֶת הַכֶּסֶף.
וּמִמְזֹר נוֹלֵד מְגֹזֵל שֶׁל שְׁפַע שֶׁהַבּוֹעֵל גֹּזֵל
מִבְּעֵלָה שֶׁל הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן הוּא נִקְרָא
עֲשׂוֹק שֶׁפְּרוּשׁוֹ גֹזֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים
כח, כט) **"עֲשׂוֹק וְגֹזֵל"**.

נִרְאָה דְּלִכֵּן מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל שֶׁהַחֲתָן
מְקַדֵּשׁ אֶת הַכֶּלֶה בְּטַבְּעַת שֶׁהִיא
תְּכָשִׁיט, לְרִמְזָה לֵּה שֶׁהַתְּכָשִׁיטִים מֵיַעֲדִים
עֲבוּר הַקֶּשֶׁר שְׁבִינִיָּהֶם, וְלֹא חֶסֶד וְשְׁלוֹם
לְהַתְקַשֵּׁט בַּחוּץ, וְלִכֵּן הַקְּדוּשִׁין
הַמְּסַמְּלִים אֶת קְדוּשַׁת הַשְּׁפַע שְׁלֵה עֲבוּרוֹ
נַעֲשִׂים עַל יְדֵי תְּכָשִׁיט, לְרִמְזָה לֵּה
שֶׁהַתְּכָשִׁיט מֵיַעֲד עֲבוּרוֹ לְהַתְקַשֵּׁט
לְבַעֲלָהּ, שֶׁהוּא יַעֲבִיר לֵּה אֶת הַשְּׁפַע
בְּזָכוֹת הַתְּכָשִׁיט. וְכֵן מְצִינּוֹ בְּזֵהָר
(תִּיקוּנִים כה): שְׁנֵתִינַת טַבְּעַת קְדוּשִׁין עַל
הָאֶצְבַּע מְסַמְּלֵת אֶת זְוִיג הַיְסוּד
לְמַלְכוּת.

מְצִינּוֹ בְּזֵהָר (מִשְׁפָּטִים קיג) שֶׁהָבֵא עַל
אִשָּׁת אִישׁ וְהוֹלִיד מִמֶּזֶר, הוֹלֵד
נִקְרָא **עֲשׂוֹק** שֶׁעֲשָׂקוֹ אוֹתוֹ מֵה' וּמִבְּעֵלָה
שֶׁל הָאִשָּׁה, וְעָלָיו נֶאֱמַר **"וְאָרְאָה אֶת
כָּל הָעֲשׂוֹקִים"**, וּמִבְּאֵר לְדְּבָרֵינוּ דְּבַעַל
הַמְּקַדֵּשׁ אִשָּׁה יֵשׁ כָּאֵן הַתְּחִיבוֹת שְׁלֵה

שֶׁהִיא מְקַבֵּלַת מִבְּעֵלָה הַנִּקְרָא ז"א.
וְרוֹאִים שֶׁהַהֲאָרָה מִבְּחִינַת הַזְּכָר לְנִקְבָה
הִיא בְּחִינַת הַתְּפִלִּין שֶׁל הַנִּקְבָה.

מוֹבָא בְּסִפְר 'עֵז וְהֶדֶר לְבוּשָׁה' בְּשֵׁם
אֶחָד מְגֹדְלֵי הַרְבֵּנִים בְּדוֹרֵנוּ
שֶׁמִּצּוֹת כֶּסֶף הַשְּׁעָר בְּאִשָּׁה הִיא בְּבְחִינַת
הַנְּחַת תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ שְׁלֵה, וּמִצּוֹת
כֶּסֶף הַחֶלֶק הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַזְּרוּעוֹת הִיא
בְּבְחִינַת הַנְּחַת תְּפִלִּין שֶׁל יָד שְׁלֵה.
דְּכֶשֶׁם שֶׁמִּצּוֹת תְּפִלִּין מְנַהֵג עַל הָאָדָם
מִמְּחֻשְׁבוֹת שֶׁל עֲרִיּוֹת, כְּמוֹבָא בְּרַמְבַּ"ם
(תְּפִלִּין ד, כה), כֵּן נְשִׂים צְנוּעוֹת שֶׁמְכַסּוֹת
רֹאשָׁן וְזְרוּעוֹתֵיהֶן כְּרֹאוּי, מְצִילוֹת אֶת
הָאֲנָשִׁים מִמְּחֻשְׁבַּת עֲרִיּוֹת, וְזֶה עֲבוּרָן
בְּבְחִינַת מִצּוֹת תְּפִלִּין. אִם הַדְּבָרִים
נְכוּנִים, יִמְתְּקוּ יוֹתֵר עַל פִּי דְּבָרֵינוּ,
דְּכֶשֶׁם שֶׁמִּצּוֹת תְּפִלִּין מְשַׁפִּיעָה לְאָדָם
אֶת הַפְּרִנְסָה כְּדַלְעִיל, כֵּן כֶּסֶף הָרֹאשׁ
וְהַזְּרוּעוֹת בְּאִשָּׁה, הֵם בְּבְחִינַת הַתְּפִלִּין
שְׁלֵה, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה הִיא זוֹכָה לְקַבֵּל אֶת
שְׁפַע הַפְּרִנְסָה הָאֲמִתִּי שְׁלֵה דְּרַךְ בְּעֵלָה,
בְּלִי שְׂאֵף אֶחָד יִגְנַב מִמֶּנָּה.

מְצִינּוֹ בְּזֵהָר (מִשְׁפָּטִים קיג) שֶׁהָבֵא עַל
אִשָּׁת אִישׁ וְהוֹלִיד מִמֶּזֶר, הוֹלֵד
נִקְרָא **עֲשׂוֹק** שֶׁעֲשָׂקוֹ אוֹתוֹ מֵה' וּמִבְּעֵלָה
שֶׁל הָאִשָּׁה, וְעָלָיו נֶאֱמַר **"וְאָרְאָה אֶת
כָּל הָעֲשׂוֹקִים"**, וּמִבְּאֵר לְדְּבָרֵינוּ דְּבַעַל
הַמְּקַדֵּשׁ אִשָּׁה יֵשׁ כָּאֵן הַתְּחִיבוֹת שְׁלֵה

בְּחֻלְקוֹ, בְּמִמּוֹן שְׁלוֹ, בְּאוֹר בֵּת זוּג שְׁלוֹ, עַל כֵּן הִיא גַם הִיא פּוֹנָה אֶת עֲצָמָה מִמֶּנּוּ, וּמִתְרַחֶקֶת מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁהוּא הִתְרַחֵק אֶת עֲצָמוֹ, וּפְנָה מִמֶּנָּה. וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה מ'מִשַּׁל לְאִשָּׁה שֶׁהִיא מִמְתַּנֶּת לְאִישׁ, כָּל זְמַן שֶׁהִיא בְּדַעְתּוֹ לְהִנָּשֵׂא לָהּ, הִיְתָה יוֹשֶׁבֶת וּמִמְתַּנֶּת לוֹ, כִּינּוֹן שֶׁהִפְלִיג אֶת דַּעְתּוֹ מִמֶּנָּה, אִף הִיא הִלְכָה וְנִשְׂאֵת לְאַחֵר. עַל כֵּן אִם אֵין לְהַגְזִלָן אִשָּׁה, יוּכַל לְאַבֵּד בֵּת זוּג שְׁלוֹ.

וְעוֹד מוּבָא שֵׁם יוּכַל הַגְזִלָן לִפְעָמִים לְגַזֵּל מִחֻבְרוֹ, אֶפְלוּ הֵבֵת זוּג שֶׁל הַנְּגִזָל. וְהַכֵּל לְפִי תִקְוָה וְחֻזְקָה תְּאוֹתוֹ וְחֻשְׁקוֹ וְכוּ'. כִּי גַם עַל יְדֵי חֲמֻדָּה וְתַאוּהָ וְהַשְׁתּוֹקֵקוֹת שֵׁישׁ לוֹ לְמִמּוֹן חֻבְרוֹ, גַּם עַל יְדֵי זֶה יוּכַל לְגַזְלוֹ, כִּי הַמְחַשְׁבָּה יֵשׁ לָהּ תִקְוָה גְּדוֹל, כְּמַבְאָר בְּמִקּוֹם אַחֵר. וְעַל כֵּן יוּכַל לְהִיּוֹת שֵׁיהִיָּה לְהָאָדָם מִמּוֹן גְּזֻלָּה, אִף שֶׁלֹּא גִזַּל כְּלוּם בְּיָדָיו. וְזֶהוּ הָאִסּוּר הַלְאוּ הַחֲמוּר שֶׁבַעֲשָׂרֵת הַדְּבָרוֹת, לֹא תַחְמֹד, כִּי הַחֲמֻדָּה בְּעֲצָמָה הוּא אִסּוּר חֲמוּר מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, כִּי יֵשׁ כַּח בְּהַחֲמֻדָּה לְגַזֵּל מִמֶּנּוּ מִמּוֹנוֹ, וְנִפְשׁ בְּנִיּוֹ וּבְנוֹתָיו. וְעַל כֵּן יֵשׁ אִסּוּר אֶפְלוּ בְּמַחְשָׁבָה לְשַׁלַּח יָד בְּפִקְדוֹן, כְּמוֹ

לוֹ. וּמַבְאָר לְדַבְּרֵינוּ כִּינּוֹן שֶׁתְּכַלִּית הַקְּדוּשִׁין הִיא לְסִמְלָה שֶׁהַשְּׁפַע הַחֲדָשׁ שֶׁל הָאִשָּׁה יַעֲבֹר מֵעֵתָה דְרָךְ הַבַּעַל, וְהוּא מְקַדֵּשׁ אֶת הַשְּׁפַע הַחֲדָשׁ שֶׁלָּהּ עִבּוּרוֹ, הֵינּוּ שֶׁיַּעֲבֹר דְרָכּוֹ, חִיבִים לְתַת מִשְׁהוֹ חֲדָשׁ בְּפוּעַל לְסִמְלָה אֶת הַשְּׁפַע הַחֲדָשׁ שֶׁעוֹבֵר מֵהַבַּעַל לְאִשָּׁה, וּמִלּוֹה הוּא שֶׁפַע יִשָּׁן שֶׁהָאִשָּׁה נִהְיָתָה מִמֶּנּוּ בְּעִבְרָה, וְעַכְשִׁיו אֵין הוּא נוֹתֵן דְבַר חֲדָשׁ שֶׁיִּסְמַל אֶת הַשְּׁפַע הַחֲדָשׁ שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁעוֹבֵר דְרָכּוֹ, לְכֵן זֶה לֹא מוֹעִיל.

וְכֵן מוּבָא ב'לְקוּטֵי מוּהַר"ן' (טו) וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי זֶה שֶׁגִּזְלוּ אֶת חֻבְרוֹ הוּא בָּא לְהַרְהוּרִים. כִּי בְּנִדְאֵי הוּא מִתְדַבֵּק וְנִכְסֵף לְאִשְׁתּוֹ חֻבְרוֹ שֶׁגִּזְלוּ, עַל יְדֵי הַמִּמּוֹן שֶׁנִּטַּל מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא אֹר נִפְשָׁה. וְכֵן הִיא מְהַרְהֶרֶת אַחֲרָיו, עַל יְדֵי שֶׁמִּשְׁךְ אוֹתָהּ אֵלָיו, עַל יְדֵי שֶׁמִּשְׁךְ לְעֲצָמוֹ אֹר נִפְשָׁה. וְעַל כֵּן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה 'הַיּוֹרֵד לְאִמְנוֹת חֻבְרוֹ, כָּאֵלוּ בָּא עַל אִשְׁתּוֹ אִישׁ', שֶׁנֶּאֱמַר "וְאֵת אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ לֹא טִמְא". כִּי הוּא בָּא וּמִטְמֵא מִמֶּשׁ אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ, עַל יְדֵי הַגְּזֻלָּה. וְלִפְעָמִים, יֵאבֵד הַגְּזִלָן בֵּת זוּג שְׁלוֹ עַל יְדֵי הַגְּזֻלָּה. כִּי מֵאַחֵר שֶׁנִּתְּן עֵינָיו בְּמִמּוֹן חֻבְרוֹ, הֵינּוּ בְּאוֹר בֵּת זוּגוֹ, אִם כֵּן הוּא מְמַאֵס בְּשְׁלוֹ, וּפּוֹנָה אֶת עֲצָמוֹ מִשְׁלוֹ, וְאֵינוֹ רוֹצֵה

וְכֵן מְצִינֵנוּ בְּגִמ' (ברכות סא.) שֶׁהֵיכָר הָרַע נִמְשָׁל לְזָבוּב. נִרְאֶה לְבָאֵר הַגִּמ' עַל פִּי דְבָרֵינוּ, דְּאִשָּׁה הַגּוֹרֶמֶת לְאֲנָשִׁים לְהִרְהַר בָּהּ, נִמְשָׁלֶת לְכּוֹס אוֹ קַעֲרָה שֶׁהַזָּבוּב נִכְנָס לְתוֹכוֹ, דְּזָבוּב מִסְמַל אֶת הֵיכָר

הָרַע שֶׁל הַמְהַרְהֵר שֶׁנִּכְנָס לִיסוּד הָאִשָּׁה וְלוֹקַח מִהַשְּׁפַע שֵׁישׁ שָׁם, כְּדַלְעִיל. וְנִבְאָר אֶת הַמְשָׁל מֵהַסּוּף לְהַתְחַלָּה; אִם הַבַּעַל נוֹתֵן לְאִשְׁתּוֹ לְלַכֵּת בְּפִרְיֹת וְלִגְרָם לְאַחֲרִים לְהִרְהַר בָּהּ, הוּא נִמְשָׁל לְאָדָם שְׂאוֹכֵל מֵאֲכָל רוֹתַח שֶׁהַזָּבוּב נִפְל לְתוֹכוֹ, וְטַעַם הַזָּבוּב בְּלוּעַ בְּמֵאֲכָל, כְּמוֹבֵא בְּרַש"ש עַל הַגִּמ' שָׁם, דְּכָל הַשְּׁפַע שֶׁל אִשְׁתּוֹ כְּבָר נִפְגָּם עַל יְדֵי הַזָּבוּב שֶׁל אַחֲרִים. וְאִם הַבַּעַל נוֹתֵן לְאִשְׁתּוֹ רַק לְדַבֵּר עִם אַחִיהָ וְקִרְוֵיהָ, אֵף עַל פִּי שְׂזוּ מִדַּת כָּל אָדָם וְכֵן רְאוּי לְנִהַג, כְּמוֹבֵא בְּמַהְרַש"א שָׁם, הוּא נִמְשָׁל לְאָדָם שֶׁשׁוֹפֵךְ אֶת הַזָּבוּב שֶׁנִּכְנָס לְכּוֹס וְשׁוֹתָה אֶת הַשָּׂאֵר, דְּזָבוּב זֶה לֹא פָגַם אֶת כָּל הַמְשָׁקָה, רַק אֶת חֶלְקוֹ, וְהוּא זוֹרְקוֹ וְנִהְנֶה מִשָּׂאֵר הַמְשָׁקָה. וְאִם הוּא נוֹעַל אֶת אִשְׁתּוֹ בְּבֵית לְגִמְרִי, הוּא נִמְשָׁל לְאָדָם שֶׁאִם הַזָּבוּב נוֹגַע בְּמְשָׁקָה, אֵינוֹ שׁוֹתָה אֶת כָּל הַכּוֹס.

כְּתוּב (שמות טו, כ) "וְתַקַּח מֵרִים הַנְּבִיאָה אַחוֹת אֶהֱרֵן אֶת הַתֵּיבָה בְּיָדָהּ וְתַצְאֵן כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחְלָת", וּמוֹבֵא בְּסִפְר

שֶׁשִּׁינֵנוּ בְּבָבֵא מְצִיעָא. 'הַחוֹשֵׁב לְשַׁלַּח יָד בְּפִקְדוֹן'. כִּי הַפְּלִגְתָּא הִיא רַק אִם חֵיב עַל זֶה, כְּמוֹ הַשׁוֹלַח יָד מִמֶּשֶׁ, אֲבָל אִסוּר יֵשׁ בְּוֹדָאֵי לְכָלִי עֲלֵמָא.

מְצִינֵנוּ בְּגִמ' (ב"ב קמא.) שְׂאָדָם מְעַדִּיף שִׂיְהִי לוֹ בָּנִים לְהוֹרִישׁ לָהֶם נַחְלָה. וּמְעַדִּיף שֶׁתְּהִינָה לוֹ בָּנוֹת לְעֵנִין פְּרִנְסָה. וּמִבְּאָר לְדְבָרֵינוּ כִּינּוֹן שֶׁהַפְּרִנְסָה בָּאָה בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְעַד שֶׁהִיא נִשְׂאֵת הַמְּמוֹן שְׁלָה עוֹבֵר דֶּרֶךְ אֲבִיהָ, רוֹצֵה הָאָדָם אֶת הַבָּנוֹת לְעֵנִין פְּרִנְסָה, כִּי בְּזָכוֹתָן יֵשׁ לוֹ בְּרָכָה.

מְצִינֵנוּ בְּגִמ' (גיטין צ.) תְּנִיא הִיָּה רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר, כְּשֶׁמֶשׁ שֶׁהַדְּעוֹת בְּמֵאֲכָל כֶּךָ דְּעוֹת בְּנָשִׁים, יֵשׁ לָךְ אָדָם שֶׁזָּבוּב נוֹפֵל לְתוֹךְ כּוֹסוֹ וְזוֹרְקוֹ, וְאֵינוֹ שׁוֹתָהּ, וְזוֹ הִיא מִדַּת פְּפוֹס בֵּן יְהוּדָה שֶׁהִיָּה נוֹעַל בְּפָנָי אִשְׁתּוֹ וְיוֹצֵא. וְיֵשׁ לָךְ אָדָם שֶׁזָּבוּב נוֹפֵל לְתוֹךְ כּוֹסוֹ וְזוֹרְקוֹ וְשׁוֹתָהּ, וְזוֹ הִיא מִדַּת כָּל אָדָם שֶׁמְדַבֵּרֶת עִם אַחִיהָ וְקִרְוֵיהָ וּמְנִיחָהּ. וְיֵשׁ לָךְ אָדָם שֶׁזָּבוּב נוֹפֵל לְתוֹךְ תְּמַחוּי, מוֹצֵצוֹ וְאוֹכְלוֹ, וְזוֹ הִיא מִדַּת אָדָם רַע, שְׂרוּאָה אֶת אִשְׁתּוֹ יוֹצֵאת וְרֵאשָׁה פְּרוּעַ, וְטוֹוָה בְּשׁוֹק וּפְרוּמָה מְשַׁנֵּי צְדָדֶיהָ. בְּאַרְנוֹ בְּמֵאֵמֶר 'חֲשַׁמֵּל דִּם' שֶׁיִּסּוּד הָאִשָּׁה נִמְשָׁל לְכּוֹס וְלַקַּעֲרָה.

את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלות", תף חסר
כתיב, לרמז בטלה ת"ף פתות של
ליל"ת, "ובמחולות" לבטל קלפת
מחלת. וכן הדור להם לנשים
צדקניות לבטל את הנשים
הארורות, "ולא קרב זה אל זה כל
הלילה", לילה על שם לילית
המקטרגת, ולא הועיל קטרוגה.
וכתיב "כל המחלה אשר שמת
במצרים לא אשים עליך", 'מחלה'
רומז על מחלת. רואים שתף מכניע
את קלפת הזנות של לילית ומחלת,
שהן שרש כל הזנות בעולם, כמובא
ב'מגלה עמוקות' (אופן קלב) "אז תבאנה
שתים נשים זונות". להכניע כחות
של זונות לילית ומחלת וכו', שכל
הזונות שבעולם יונקים מהם.

[במאמר המסגר שמעתי פרוש נפלא
מאמרו של שליט"א על

המדרש (ב"ר כ, יב) בגדי אדם הראשון
שהן רחבים מלמטה וצרים מלמעלה.
כיון שהבגדים הגשמיים ממשיכים על
האדם אורות מקיפים שדוחים את
הקלפות, כמובא בכונות ברכת מלביש
ערמים להרש"ש. ה' עשה לאדם
הראשון בגדים רחבים מלמטה, שיגנו
עליו באפן יותר רחב מהקלפות שעקר
אחיזתם בחלק התחתון של הגוף, ומזה

'ישמח משה' (פ' בשלח) שמרים והנשים
בקריעת ים סוף לקחו תפים כדי
שהאנשים לא ישמעו את שירת הנשים,
ורואים שהתפים היו לשם צניעות. וכן
מובא ב'פרקי דר"א' (יא) שבנשואי אדם
הראשון היו המלאכים מתופפים
בתפים, וכן מנהג ירושלים לנגן
בנשואין בכלי התף. נראה לבאר על פי
דברינו את הקשר בין כלי התף לנשואין
בדרך הצניעות, דתף הוא אותיות פת
ומרמז על השפעת הפרנסה שהבעל
זוכה בזכות הנשואין, ומרמזים לבעל
ואשתו שאם החיים שלהם יהיו
בצניעות כמו שעושה התף הם יזכו
לפת ולפרנסה בהרחבה. וכן תף מרמז
במלה תפלין המשפיעים את שפע
הפרנסה כדלעיל. וכן תף מרמז במלה
תפוח המסמל זיווג יסוד ומלכות, ככתוב
(שה"ש ת, ה) "תחת התפוח עוררתין"
וכפי שבארנו במאמר 'חשמל לולב' את
הטעם שריח בגדי עשו שלבש יעקב
כשגנב את ברכת הפרנסה, היה בהם
ריח של שדה תפוחים, והטעם
שהמלכות נקראת חקל תפוחין
קדישין. וכן מצינו שיסוד האשה נקרא
בשם פת, כמו שכתוב (ישעי' ג, יז) "וה'
פתהו יערה".

מובא בשל"ה (בשלח תורה אור) "ותקח
מרים הנביאה אחות אהרן

מֵאֵמֶר צְנִיעוֹת הָאִשָּׁה

נלמד לא ללבש בגדים צרים, בפרט בחלק התחתון, ובפרט לנשים שיש לקלפות אחיזה בחלק התחתון שלהן, כמובא כמובא בזהר (ויקהל קצו:) על הפסוק "רַגְלֶיהָ יִרְדּוֹת מֵוֹת". והוסיף

הרה"ג ר' צדוק ניסן שליט"א בשם המהרש"א אלפנדר זצ"ל שקבלה בידי חכמי הספרדים על בגדיהם, שכך היו מלבושיו של אברהם אבינו, ואכן הם מתרחבים מלמטה.].

הידעתם...

- ❖ שבזכות ציצית זוכים לחכמה ובזכות תפילין לפרנסה?
- ❖ שקשירת התפילין על היד היא בחינת קשירת יצחק על המזבח?
- ❖ שקשירת תפילין על האצבע היא בחינת טבעת קידושין ולכן אומרים וארשתוך וכו'?
- ❖ מדוע יעקב אבינו קיים מצות תפילין במקלות ששם בשקתות המים?
- ❖ מדוע אין אומרים נפילת אפים בימי שמחה ובימי דין?
- ❖ מדוע מתפללים שחרית עם השמש, מנחה עם הירח ומעריב עם הכוכבים?
- ❖ שהחמה ולבנה וכוכבים והעננים הם מלאכים?
- ❖ מדוע יש ראשונים שסוברים שבשבת אין חשיבות להתפלל עם נץ החמה?
- ❖ מדוע עלי חשב את חנה לשיכורה כשהתפללה, ומדוע תפילה היא בגימטריא שכור?
- ❖ שקדוש לבנה הוא בסוד קדושה של חזרת הש"ץ לכן מדלגים ג' דילוגים בשניהם, ומסתכלים למעלה ועוד?
- ❖ שבקידוש שעושים בשבת יש רמז לזווג של שבת?
- ❖ מדוע מברכים על בשמים ונר במוצאי שבת בין יין ל'המבדיל', ולא לפני או אחרי?
- ❖ מדוע נחשב הסנדק למקטיר קטרת, ולא המוהל?
- ❖ שאדם שאינו נשוי אינו מהול לגמרי ולכן הוא שרוי בלא תורה?
- ❖ מה עשה אברהם אבינו עם כל הבשר לאחר שנתן את הלשון לאורחים?
- ❖ מה סוד השינים של עוג מלך הבשן ומדוע עשה אברהם אבינו לעצמו מטה מהשן של עוג?
- ❖ מדוע תפילת לוט להציל חמישית מסדום התקבלה, ותפלת אברהם על סדום לא התקבלה?
- ❖ מדוע אליעזר עבד אברהם מהר לתת את הזהב לרבקה על הבאר עוד לפני הסכמת הוריה וכו'?
- ❖ שהגביע של יוסף היה הטס שמיכה זרק לאש בחטא העגל?
- ❖ שיוסף לא שיקר ח"ו באומרו שהאחים הם מרגלים?
- ❖ שהעגל היה חציו שור וחציו חמור?
- ❖ שפרעה הוא הלויטן שנאכל לעתיד לבא?
- ❖ מדוע לאחר קריעת ים סוף הכה משה את הסלע להוציא מים, ולאחר פטירת מרים היה אסור לו להכות?
- ❖ מדוע אמר אהרן על מרים שהיא חצי בשרו של משה, ולא שלישי, הרי היו שלשה?
- ❖ שמצות סוכה היא בסוד מזיגת הכוס לה' ולכן סוכה היא אותיות כוס ה'?
- ❖ שתקנת הדלקת נר חנוכה לא היתה על נס פח השמן אלא על כל הנסים להם זכו באותו זמן?
- ❖ מדוע בחנוכה הדלקה עושה מצוה וכבתה אין זקוק לה, ומאידיך אם לא היה שיעור שמן של חצי שעה אפילו הוסיף שמן אח"כ לא יצא?

- ❖ מדוע בחנכה לא תקנו לבני חז"ל להוסיף עוד יום, כמו בכל יום טוב?
- ❖ מדוע ההידור הוא בתוספת נרות, ולא בייפוי המצוה עצמה כמו שאר הידורי מצוות?
- ❖ שפורים הוא החג היחיד שהוא גבוה יותר משבת?
- ❖ מה סוד הכושים, ומדוע פורים או שאול הם בגימטריא כושי ומדוע שאול נקרא כושי בחז"ל?
- ❖ מדוע מתענים הבכורים בערב פסח ולא עורכים סעודה על הצלתם?
- ❖ שהנקיון בערב פסח הוא סגולה של חז"ל לפרנסה?
- ❖ מדוע בכרה וברכה הן אותן אותיות?
- ❖ שהיחץ שעושים בליל הסדר הוא בסוד היחץ שעשה יעקב לפני הפגישה עם עשו?
- ❖ מדוע בפסח אוכלים אגוזים ובראש השנה אסור לאכלם?
- ❖ מדוע נקרא הקב"ה בשיר השירים בשם דודי?
- ❖ שאשה שמכשילה אנשים בחוסר צניעות, גורמת שאותם אנשים גונבים ממנה את חייה הגשמיים?
- ❖ מדוע צריכה אשה לכסות שיערה מן הנישואין ולא קודם, ומדוע חייבת אלמנה בכסוי ראשה?
- ❖ ששבעת ימי נישואין ושבעת ימי אבלות הם אותו סוד ממש?
- ❖ מה סוד הריקוד בשמחת נישואין וביו"ט?
- ❖ שחרישת הארץ היא בחינת פיוס קודם הזווג שתעשה הזריעה?
- ❖ שבישול בשר בחלב מכופף את הבשר תחת החלב?
- ❖ מדוע גדים וחגבים שונים מכל בע"ח שאינם צריכים שחיטה ואין בהם איסורי דם, חלב, אבר מן החי וכו'?
- ❖ שתבלינים מסמלים את הס"א?
- ❖ מדוע פירות החורף קליפתם עבה ופירות הקיץ קליפתם דקה?
- ❖ מדוע התורה היא רק תבלין ליצר הרע שהוא כביכול כל הסיר שמתבשל?
- ❖ ששורש הממון הגשמי הוא מלימוד המוסר וחכמת היראה?
- ❖ מדוע החסדים הטמונים בגבורות הם למעלה מהחסדים הנראים והנגלים?
- ❖ ששורש בעלי החיים גבוה משורש האדם, ושורש הצומח גבוה מהחי, ושורש הדומם גבוה מהצומח?
- ❖ שעבד הוא בבחינת אשה של האדון?
- ❖ שאם אדם עושה מצוה עם נגיעה שלא לשמה, הוא כביכול נוגע במצוה ומחזיק בה שלא תעלה למעלה?

את התשובות לשאלות אלו ועוד רבות תמצאו

במהדורה החדשה של ספרי 'סוד החשמל'

סוד החשמל ד' חלקים, המהדורה החדשה: הספרים שיפתחו בפניך את שערי תורת הסוד

הספר מקשר פשוט רמז דרוש וסוד יחד, ומבאר עניני הפשט ע"פ תורת הסוד. וכן מבאר ענינים עמוקים מתורת הסוד בשפה פשוטה השווה לכל נפש, קטן כגדול. גם אלו שלא זכו עדיין לעסוק בחלק הסוד שבתורה, יוכלו ללמוד בספר.

הספר מעוטר בהסכמותיהם של גדולי ישראל שליט"א. הרה"ג המקובל ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א מעיד בהסכמתו, שהספר נכתב על דרך המקובלת וראוי לעלות על שולחן מלכים. וכן העיד הרה"ג המקובל ר' פישל איזנבאך שליט"א שהספר יביא תועלת גם ללומדי הנגלה וגם ללומדי הנסתר להבין הדברים. כמו"כ זכה הספר להסכמות מהמקובל הרה"ג ר' שרייה דבליצקי שליט"א, ולהבחל"ח, מהרה"ג המקובל ר' דניאל פריש זצוק"ל, והרה"ג ר' משה הלברשטאם זצוק"ל, ועוד.

דרך הלימוד בספר היא לבאר את הפשט על פי הסוד דרך הדרוש והרמז, ובדרך זו הספר פותח ומבאר מאות מאמרי זוהר וכתבי האריז"ל באופן שכל אחד יבין, וכן הספר עשיר בגימטריאות וברמזים נפלאים היוצאים מפסוקי התורה, בראשי תיבות ובסופי תיבות וכד'.

יסוד הספר מבוסס על דברי הזוהר שהחשמל הוא היסוד, ומבאר את הקשר בין המלאכים ליסוד, ומראה איך כל עניני היסוד בתורה מתקשרים עם המלאכים. כמו עניני מילה, לולב, ציצית, תפילין, נדרים, נזירות, נגעים, סוכה, חלומות ועוד.

כמו"כ מבאר הספר למעלה מ- 2100 פסוקים בתנ"ך ע"פ תורת הסוד, וכן מבאר למעלה מ- 4000 מאמרי חז"ל ע"פ תורת הסוד, וכן מבאר למעלה מ- 600 הלכות בכל חלקי השו"ע, ע"פ תורת הסוד.

במהדורה החדשה הוספנו ניקוד לאורך כל הספר, ומאמרים חדשים, והוספות חדשות לאורך כל הספר, כגון מאמר 'פתח לסידור הרש"ש', מאמר 'סוד החצי', ועוד, וכן הוספנו מפתח תנ"ך ש"ס מדרשים זוהר וכתבי האר"י מפורט, בו צטטנו את המקורות כלשונם, כמו"כ ציינו במפתח למעלה מ- 1800 ר"ת וס"ת ודילוגי אותיות מהתנ"ך המתבארים בספר.